

ПЕРЕМИСЬКІ



ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Енцикліка Святійшого Отця Папи Пія XI.
з дня 23. грудня 1922 р.: „Віднова Христо-
вого Царства через Христовий мир“.

Святійший Отець бажав від першої хвилі свого винесення на папський престол промовити до своїх вірних, однак доперва тепер може се зробити. Багато причин складалося на це опізнення. На першій місци полагодження справ злучених з його вибором; відтак справи всіх церквей, — далше мирові конгреси, журба про св. землю, поміч і опіка над голодуючими та внутрішні заворушення в самій Італії.

Між тим не бракувало і радісних подій, до котрих зачислити належить 300 літні роковини основання Конгрегації для розширення віри і 26-ий Евхаристийний конгрес в Римі. В часі сего конгресу стрінув ся Папа майже зі всіми Кардиналами, порозумів ся з премногими Єпископами, бачив ся з великим числом своїх вірних з ріжних країв та народів і з ними разом брав участь в величавих богослуженнях та бачив, як Ісус Христос, обношений в Прев. Тайні Евхаристії по улицях вічного города Риму, відбирав від непроглядних мас народа таку почессть і такий поклін, що здавалось, що повторив ся день зіслання св. Духа на Апостолів. Незвичайна побожність народів виявила ся та-

кож з нагоди відновлення, посвячення і коронування статуї Пречистої Діви в місті Льоретто.

Намісник Христовий далі так говорить:

Підчас тих подій пізнали Ми найбільше печучу справу в нинішніх часах, і о ній хочемо говорити. **Ні люди, ні суспільні кляси, ні народи, не найшли ще по сій страшній війні правдивого мира**, якого всі собі бажають. Можемо повторити слова пророка: »Ждахомъ мира, и не бяху благая: време оуврачеванія, и се боязнь.« (Ер. 8, 15). На Сході небезпека нової війни; там голод, помир, знищене, особливо поміж старцями, жінками і невинними дітьми. Можна сказати, що війна світова триває далі, покривана лишень політичним спиритом, причім гріш змінює свою вартість, торгівля устає, а мистецтва і наука упадає.

В публичнім життю всюди ненависти і обопільні обиди, що не дозволяють народам спокійно жити. Нарікають народи побіджені, що їх використовує ся, иарікають і побідники, що їх непокоїть ся. Всі нарікають і ворогують, а це збільшає лишень можливість нової війни, яка грозою своєю перейшла би всі дотеперішні. Суспільність поділена на кляси, що із своєї черги ворогують межі собою. Партія виступає проти партії, всюди борба непримирима, всюди жажда панування одних над другими, всюди революція і заворушення, всюди реакція і репресії, всюди негодовання і загальна шкода.

Це зло увійшло і в родину. Вигасло привязанє дітей до родичів, остигла любов родичів до дітей; мужі жінкам, братя сестрам стали ворогами. Упала мораль, всюди упрямство, непослух, розпуста, — забута присяга на супружувірність. Гине на наших очах встид у невіст і дівчат, що бачимо по їх способі убирання, розмовах, безстидних танцях і марнотравстві. А за цим слідує, що бачимо що раз більше звихнених одиниць.

Вершком однак всього лиха це духовні втрати, що дотичать надприродного життя людських душ, загальне забутє християнських обовязків. Богато ще церквей зайнятих підчас війни для світських цілей, досі ще не служать свому призначеню; численні Семінарії духовні не можуть ще бути отворені; многі духовники в війні згинули, деякі за-

були на своє покликанє, так що місцями устало голошене Божого Слова.

Які причини сего лиха? »Вся сія злая извнутри исходятъ.« (Мк. 7, 23). Держави заключили мир записаний в книгах а не в людських серцях. За довго панувало право насильства і воно висушило в серцю людським всяке чувство милосердя і співчутя для ближнього, а закорінило в нім чувства ненависти і пімсти. Звернув ся чоловік до розкошій змислових і до дочасних і переминаючих дібр сего світа, а позабув на своє достоїнство і на добра духовні і вічні, до котрих нас Спаситель світа через свою Церков запрошує.

Земські добра не заспокоють духа людського; надмірне старанє о них викликає більшу ще їх жажду, а коли їх посісти не можна, незгоду і неспокій. »Откуда брани і сваривъ васъ? не отсюду ли, отъ сластей вашихъ, воюющихъ во оудѣхъ вашихъ?« (Як. 4, 1). Пóжадання тіла, змисловість, є головною причиною домашніх неспокоїв; пожаданне очий, лакімство, спричиняє станову ворожнечу, а гордість, бажання пановання, дає почин до злочинної партійної борби і всяких заворушень.

Ця нічим не гамована жажда поріжнила і народи між собою. Любов вітчизни і любов свого народу, коли є оперта на законі Христовім, є жерелом знеслих чеснот і подивного героїства; але коли виродить ся в непомаганий націоналізм, коли позабуде на це, що всі народи суть братьми великої людської родини та що і другі народи мають право до життя і поступу, — тоді така любов народу стає нагодою і понукою до несправедливих вчинків і кривд, бо »Правда возвышаетъ язык: оумаляють же племена грѣси.« (Притч. 14, 34).

Деж отже корінь зла? Сказав Ісус Христос: »Без мене не можете творити ничесоже.« (Йоан 15, 5) а пророк каже: »Оставивши Гда скончаються.« (Іс. 1, 28). На наших очах звершив ся суд Божий; ті, що забули на Бога і Христа, стратили щастя, впали в нужду і не можуть з неї піднести ся. Усунули імя Христа з держави і закона, — а тим самим право їх стратило силу, бо бракло йому санкції. Усунули Христа з великої тайни подружа, а за сим пійшов брак мира в родині, ломання святости і нерозривно-

сти подружа. Усунули Христа зі школи, а за сим пішло, що школа зачала висмівати Бога і релігію, а перестала бути місцем виховання одиниць для родини і суспільности. Вслід за цим бракло молоді відпорної на зло, мирної і трудолюбивої.

Якіж **середники** для справлення цього лиха? Передовсім: Людям потреба правдивого мира! Мира не лишень зовнішнього, але такого, щоби зійшов до їх серцець, ті серця успокоїв і їх поєднав, запалюючи в них чувство любови ближнього.

Таким однак миром є лишень мир Христовий: «Мир Бжій да водворяється вь сердцяхъ вашихъ.» (Кол. 3, 15). Називає ся сей мир Христовим, бо перший Ісус промовив до людей: «Вси же вы братія есте.» (Мт. 23, 8) і проголосив закон любови: «Сія єсть заповідь моя, да любите другъ друга.» (Йоан 15, 12) і терпеливості: «Другъ друга тяготы носите, и тако исполните законъ Христов.» (Гал. 6, 2). Правдивий мир отже єсть дійством любови.

Хто хоче щоби в його серці запанував мир Христов, сей мусить висше ставити добра духовні і небесні від матеріяльних і земських. І не може бути інакше, бо це як раз Ісус Христос обявив світови правдиву вартість сих дібр і життем своїм показав їх ціну. Він то сказав: «Кая польза чоловіку аще мір весь приобрящет, душу же свою отщегит? или что дастъ человекъ ізмину за душу свою? (Мт. 16, 26), і Він научив нас: «Неубойте ся отъ убивающихъ тѣло, души же не могущихъ убити; убойте ся же паче могущаго і душу і тіло погубити в гееннѣ.» (Мт. 10, 28).

З цього однак не слідує, що мир Христовий не може мати місця при рівночаснім посіданню дібр матеріяльних і земських; противно, сам Христос обіцює нам всі ті добра: «Ищите прежде царствія Божія... і сія вся приложатъ ся вамъ.» (Мт. 6, 33). Лишень що такий мир перевисшає «всякъ умъ» (Філіп 4, 7) і як раз задля сего він панує понад пристрастями людськими і захоронює людей від незгоди і борби, до якої веде їх з конечности жажда до часних дібр.

Коли чоловік опанує свої пристрасти і духом заволодіє над ними, тоді він вивисшає свою особу піднесену через Кров Христа до гідности Божого Синівства, і через

молитву і Св. Тайни лучить її у святости з Христом, за-
певнюючи собі в сей спосіб славу і щасте вічне.

Такий мир приверне порядок, дасть силу законам,
скріпить повагу влади, бо Дух Св. каже: »Наказаніє въ
мирѣ соблюдите, чада.« (Прем. Іс. Сир. 41, 17), »Мир мног
люблящим закон твой Господи« (Пел. 118, 165), »Всяка
душа властемъ предержашимъ да повинуется, нѣсть бо
власть аще не отъ Бга« (Римл. 13, 1). Цей мир може дати
лишень Церков, бо в ній лишень зложив Христос свою
Божу науку і свою Божу силу. Лишень Церков Христова
є в можности побороти сей матеріялізм, який в нивішних
часах став причиною такої страшної світової руїни і за-
певнити світові тревалий мир на будуче; лишень вона мо-
же вілляти в суспільність духа правдивої любови ближнього,
і вона лишень одинока може направити наше життя і спо-
нукати так одиниці як і цілу суспільність, шанувати Бо-
жий закон.

Рівнож Церков Христова може більше як хто небудь
анший запевнити сей мир світові і на будуче, як лишень
держави і народи у своїх взаємних відносинах пійдуть за
наукою Ісуса Христа, Його наказами і Його приміром.
Доперва тоді будуть могли мати довіря одні до других,
доперва тоді можна надіяти ся мирної розвязки всіх тру-
дностей і непорозумінь.

Нема тепер на світі людської інституції, яка булаби
в силі надати кодекс міжнародних прав, обовязуючий всі
народи; але є інституція Божа, що належить до всіх на-
родів і висша понад всі народи, яка через установа Хри-
ста і своє Боже нісланництво є покликана до хоронення
святости прав народів, а сею інституцією є Христова
Церков!

З цього слідує, що правдивий мир, мир Христов, є не-
мислимий в державах і народах, як не буде знання Хри-
стових засад, заховування Христового закона і послуху
для Христових заповідій так в життю приватнім як пу-
бличнім, — як Христова Церква не буде могла виконува-
ти свого Божого післанництва.

У тім як раз лежить »Царство Христове« на землі.
Тоді доперва царствує Христос в умах **поодиноких лю-**
дий через науку, в їх серцю через любов, в їх життю че-
рез заховування Його закона і наслідування Його; — цар-

ствує в родині через святість і нерозривність подружжя через батьківську повагу і послух дітий на взір Дитяти Ісуса в Назареті; — царствує в кінці Христос в суспільності через узнання найвищої влади Бога, від котрого як від жерела всьо зависить, і власть другим приказувати і обовязок слухати. Царствує тоді Христос, коли Христовій Церкві признасть ся в людській суспільности це місце, яке їй Він сам призначив, коли її установив товариством совершенним і у своїм порядку найвищим, та дав їй власть бути учителькою і провідницею всіх інших товариств.

Правдивий отже Христовий мир не може мати нігде місця лишень в Христовім Царстві, і тому то ми працюючи над направою Христового Царства на землі, будемо рівночасно найуспішнійше помагати працям над позисканням сталого мира.

До сеї цілі зміряли Папи Пій X і Венедикт XV, сю працю і ми з Божою помічю дальше будемо вести. До сеї праці з нами завзиваємо всіх, а передовсім вас, що єсте Духом Святим поставлені для правлення Божою Церквою.

Свят. Отець висказує відтак признання всім за їх труди і працю дотеперішну над поширенням Божого Царства на землі, через піднесення почитання Преч. Діви Марії, Пресв. Евхаристії, Пресв. Серця Ісуса, через Апостольство Молитви, добрі часописи і книжки та численні діла милосердя, — а в особенності через сю святу борбу, в якій на різних місцях так мужно видержано за святі Божі права родини і Церкви що до науки і виховання молодіжи. Поручає Єпископам подати своему клирови до відома, що всі ті його подвиги найшли в Нього оцінку з високим узнанням, та заохочує до дальшої праці, щоби через все тіснішу лучність зі своїми Єпископами весь клир був у все тіснішій лучности з Ним і з Христом.

Висказує дальше признання монашому клирови, що через життя в обітах, молитві, праці і самопожертвованню старає ся о позискання небесних скарбів і в сей спосіб працює мужно над поширенням Христового Царства.

В кінці зазначає великі заслуги тих світських вірних, що в лучности зі своїми священиками і єпископами апостолують в Христовім Царстві для поширення єдності віри.

і любови ближнього, називаючи їх за се словами св. Апост. Петра (I, 2, 9): родъ избранъ, царское священіе, языкъ стъ. Визначає однак рівночасно, що у тій співпраці духовенства зі світськими замічаєть і багато зла, яке вкратило ся там через відступлення від точного перестерігання науки і приказів Папів Льва XIII., Пія X. і Венедикта XV.; тому закликає всіх до відновлення життя в душі католицької віри, яка одна може захоронити нас перед блудом, а поручає звертати увагу на першій місці на молодіж, що приготується до священничого стану.

Дальше висказує Свят. Отець свою надію і горяче бажання, щоби через молитви всіх вірних сповнило ся Христове пророцтво: И гласъ мой услышатъ и будетъ едино стадо и единъ пастыръ (Йоан 10, 16). Радіє з того, що майже всі держави світа звернули ся в останніх часах до Апост. Престола, щоби з ним затіснити або відновити звязь згоди і приязни, — боліє однак над Італією, коли не бачить у тім численнім товаристві своєї дорогої вітчизни. Не може однак не ствердити, що Італія нарушує дальше за поруку свободи, яку признано Голові Церкви і самій Церкві, і тому, в обороні прав і поваги Апостольського Престола закладає Свят. Отець поновно протест проти сего стану, сподіючи ся однак, що милосерний Бог змінить його в недалекій будучности для тим успішнішого поширювання Христового Царства на землі.

В кінці Свят. Отець уліяє всім вірним своє Апостольське Благословенство.

Ч. 71/орд. Поручення Всеч. Духовенству взяти за основу великопостних проповідий предмет порушений в повисшій Папській Енцикліці.

Поручає ся Всечесному Духовенству в надходячим великим пості узгляднити в великопостних науках найновішу папську енцикліку, так щоби вірні почули цей відзив Св. Отця. Можна заподати в **осібних** проповідях порушену тему Св. Отцем про цей великий заґепад серед нинішньої людськості, його причини та середники які можуть принести справжній лік на ці сумні відносини. Всч. Отці можуть довільно опрацювати великопостні проповіді на повисші теми і в цей спосіб заподати приступно своїм вірним голос Св. Отця звернений до цілого світа.

Ч. 72/орд.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

БОЖОЮ МИЛОСТЮ І БЛАГОСЛОВЕННЯМ СЬВ. АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛА, ЕПІСКОПІ ПЕРЕМІСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ

Всечесному Духовенству і всім Вірним Епархії
 Мир і Архієрейське благословення!

Теперішній Святійший Отець Папа Пій XI видав недавно пастирське послання до Єпископів цілого світа. В цьому своєму посланні обговорює докладно сі сумні часи, які ми всі вже від кількох літ переживаємо. Згадуючи на цю страшну довголітню війну, застановляє ся Святійший Отець над єї страшними, погубними наслідками, що тяжать ще тепер над людскістю. Пошести, голод, спустошення, нужда та занепад під кожним зглядом. А вже найдіткливішим наслідком це моральний занепад серед широких верств населення у поодиноких народів. Брак взаємної любови, самолюбство, змагання поліпшити собі бит неправними способами, ріжнородні проступки, моральний занепад серед родин, зіпсуття обичаїв, жадоба наживи, занедбання обовязків зглядом Бога і свого ближнього, так що людскість місто поступити наперед у добрім, завернула значно взад і посунула ся аж до жорстокости. Людина людині стала не братом по Христовій заповіді, але завзятушим, непримиримим ворогом. Один змагає до поневолення другого, щоби коштом його придбати як найбільше дочасного добра, не зважаючи на се, що таке добро то кривда і несправедливість. А з усім тим злучене нехтовання, маловаження вічних надприродних дібр, вічного життя, та спасення душ.

Серед такого стану надармо бореть ся людскість з цими тяжкими моральними та матеріяльними ранами, завданими довголітніми війнами, надармо бажає лучших часів виздоровлення із ран, справжнього мира та спокійнішого життя. Нинішня людскість може сказати о собі словами старозавітного пророка: Ждахомъ мира и не бяху благая. (Єр. VIII, 15).

Застановляючи ся над цими невідрадними і сумними відносинами, що панують в нинішних часах серед людей,

хоче Св. Отець заподати спосіб направи того зла, що так глибоко і широко вкорінило ся.

Таким цілочим середником до загоєння тих тяжких ран, які терпить тепер людскість, це Христова Церков. На Неї вказує Св. Отець. — Всяке зло, яке находить ся тут на землі, це наслідок гріха. Проти зіпсутої людської природи первородним гріхом і його всіх погубних наслідків приніс нам Христос Спаситель небесні середники, надприродний лік, що його віддав своїй св. Церкві. Одинокий лік і на ті рани, що їх спричинила довголітна війна, які мають свою первісну причину в грісі, має св. Церков.

Церков Христова, це видиме Царство Його. Основою того Царства не слабі і хиткі людські закони, але Христові закони, Його Божественна наука з усіма спасенними середниками. А всі ті спасені середники всю свою науку про гідність і призначенне людське, про взаємні відносини людей, про обичайність, про християнську родину, про любов ближнього, про терпеливість, покору, любов ворога і многі інші високі християнські чесноти, передав Христос своїй Церкві і поручив їй голосити, розділяти всі ласки, які сам вислужив у Бога, та ширити Його Царство між людьми. І до нині Церков свята по приказу Христа голосить ту саму науку, ширить то саме Царство між людьми, що його заснував сам Христос. Він навіть сам нерозлучно перебуває з нею і буде перебувати, як це заповів аж до кінця світа.

Серед того великого занепаду в нинішніх часах голосить св. Церков Христова невтомимо Його науку про величне Духове Царство Христове, про закони які обов'язують в Його месіянськім царстві, про ті знеслі блаженства того царства, що суть доступні для всіх живих членів в великій мірі вже тут на землі. І серед найсильнішого брязкоту оружжа, серед громоту армат, палахкоту огня, людського зойку і сліз, несеть ся всегда могутний наклик св. Церкви до Христового мира і його небесного блаженства: »Блажені миротворці.« (Мт. V, 9).

Церков св. голосить страшну і головну правду про безсмертність душ людських, про вічне позагробне життя і ставить перед очи всім зненавиджений в теперішніх часах заклик Христовий: »Ищите же прежде царствія Божія« (Мт. VI, 33). Накликає св. Церков кожду одиницю,

кожну родину, кожний нарід, всю суспільність, що не грубий матеріалізм, не нажива, убіганне о земські добра, не розкоші, але друге позагробове, вічне життя, це перша і найважніша справа, якій всі інші мусять підпорядкувати ся.

Церков св. серед безлічи ложних погубних наук та насмішок недовірків ставить вірним всегда перед очи всі ті прекрасні чесноти, що є вищвітом Христової науки та привдиво Християнського життя.

Вона учиць про християнську покору і терпеливість, милосердя і виrozumіість, чистоту і уміренність, самовідречення і любов ворога, про ті чесноти, що їх так людство тепер занедбало.

Та крім цьої науки, що її голосить св. Церков всім вірним, розділяє Вона заслужені ласки Христом Спасителем між всіх вірних доброї волі, що приступають до св. Тайн Христових.

Тут знаходять всі вірні ту небесну поміч в практичнім сповніюванню Христової науки, тут освячують ся і стають тя дітьми Божими на землі. І нема такої сили на землі, якаби змогла відобрати вірному, що усвячений св. Церквою став ся дитиною Божою, того щастя, того внутрішнього спокою, того блаженства, яке сам Христос заporučив всім членам свого царства.

Таке щастя відчуває кожна освячена св. Церквою **одиниця**, бо в її душі царствує сам Христос. Така душа спокійна і щаслива, бо вона відчуває, що з нею нерозлучно Христос. Вона не глядить заздрісно на чуже добро, не смутить ся добрим поведженням другого, але бажає йому добра, вона не упадає на дусі і серед найтяжших допустів, бо вона любить терпіти для того Христа, що є нерозлучно з нею. Така освячена душа не причиниться нічим до ніякого заколоту і непорозуміння та нарушення мирного життя з своїм ближнім.

І родина освячена св. Церквою стає ся щасливою як кожна освячена одиниця. Бо і в ній царствує Христос Цар мира. В такій родині діти радо слухають своїх любячих родичів, родичі люблять свої діти. Одно другому радо прощає, радо помагає, у них нема ні сварки ні заколоту, у них приязнь з сусідами, бо вони відчувають коло себе самого Христа.

Тай громада, яка складає ся з самих освячених родин є щасливою громадою. В ній також царствує Христос. Там бережить ся його святий закон, там любов взаїмна, мир між людьми. Там радо спішить один другому з помічю, там нема шкоди ні в полі ні в городі, ні на подвірю ні в коморі, там тверезість, побожність і богобоязливість, бо в такій громаді всі відчувають, що у них царствує сам Христос. І як що цілий **нарід**, ціла **держжава** складалаби ся з таких освячених одиниць, родин та громад, то весь нарід, ціла така держжава булаби щасливою, подібно як чує ся щасливою освячена одиниця, родина чи громада. В такім народі не булоби тих самолюбних членів, що гонять за наживою із шкодою для других, усталиби ті погубні пристрасні взаїмні поборювання, що наносять велику руїну для загалу, не стадоби навіть цих ріжнородних партій між якими непроходимий провал, бо всі вони знайшлиби легко взаїмне порозуміння і зєдинення до мирного пожиття в Христовім законі.

В кінці і ціла **людскість**, як що далаби ся справді освятити Христом запомічю Його св. Церкви, відновилаби ся і сталаби мов не та сама людскість. Колиби всі народи схотіли заховувати в практиці Христову заповідь о любові ближнього, то усталиби погубні війни, пролив людської крови, взаїмне наношування великих руїн і безнастанна ворожнеча.

Церков Христова з своєю наукою і своїми освячуючими середниками, що походять від самого Христа Господа може виключно подати правдивий лік для всего людства, що так низко занепало серед теперішних часів. Святий Отець в своїм посланю вказує на це.

Як що одиниці, поодинокі родини, громади, народи і вся людскість бажає підйому зі свого важкого занепаду, як що хоче відродженого життя, добробиту і мира серед людей, то мусить запанувати в світі, в Його Церкві, се є в Христовім Царстві — Христовий мир! Обновити Царство Христа через Христовий мир — то клич теперішнього Св. Отця Пія XI.

І Я побожні Дієцезани як Ваш душпастир — Єпископ переказую Вам той клич Св. Отця. Нехай між вами всіма в ваших душах, в ваших родинах, по ваших громадах і в цілім нашім народі запанує Христовий мир. Зєднаймо

ся всі в Христовім Царстві, в Його св. Церкві католицькій а »будеть єдино стадо, и єдинъ Пастырь« (Йоан. X, 16).

Заносім горячі молитви до Христа Спасителя, Царя мира і любви, щоби все людство обновлене Його законом стало живим членом Його св. Царства мира і любви..

Благодать Божа зі всіми Вами. Амінъ.

Дано в Перемишлі дня 5. лютого 1923..

† ЙОСАФАТ
Епископ.

Цей лист належить відчитати в найблизшу неділю по його отриманню підчас Служби Божої місто проповіді.

Ч. 20/пр.

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

Божою милостю і благословенням св. Апостольського Престола
Епископ Перемиський, Самбірський і Сяніцький

Всечесному Духовенству світському і монашому
Нашої Епархії Мир і Благословенне!

Свідомі строгої відвічальности перед Всевідучим Богом за належне сповнювання обовязків з управою так розлогої і численної Епархії як Наша, злучених, Ми заіменували в нинішнім дни Високопреподобного і Всесвітлішого Отця Д-ра Константина Богачевського, Соборного Кривошанина Перемиської Катедральної Капігули Нашим **Генеральним Вікарієм**, даючи Йому всі відпоручення і повновласть заряджувати і робити в Епархії все те, що до уряду Генерального Вікарія по приписам канонічного права і звичаю належить, постановляючи рівночасно, що все те, що Він силою даної Йому власти зарядить і зробить, буде мати таку саму важність і силу, як би се Ми самі зарядили і зробили. Глибоке теологічне знання ВПрого і Всв-ого Д-ра Конст. Богачевського, Його досвід у веденню церковних справ, солідні чесноти та Його загальнозвісна незвичайна ревність в працях для слави Божої і спасення людських душ, є для нас запорукою, що уряд цей Ми зложили в руки достойного Божого слуги.

Подаючи це до відома Всеч. Духовенства світського і монашого, поручаємо висше згаданого Нашого Помічни-

ка як Нашого Генерального Вікарія узнавати, Йому, як Нам самим, у всіх справах Епархії повинувати ся і до Него з належною, церковним правом приписанок пошаною відносити ся.

Нехай Всевишній Господь, через молитви усього Всеч. Духовенства, о котрі усильно просимо, — подасть новоіменованому Генеральному Вікарієви щедру поміч у всіх Його тяжких обов'язках, щоби цей уряд, від так довгого часу в нашій дієцезії необсаджений став жерелом нового обильного благословенства для усеї Нашої Епархії.

Дано в Перемишлі дня 15. січня 1923.

† ЙОСАФАТ
Епп.

Ч. 73/орд. Розпорядок що до постів в р. 1923 аж до Великого Посту в р. 1924.

Еп. Ординарят пригадує, що до постів відносять ся на дальше приписи провінціального Синоду львівського з 1891 р. Однак з огляду на теперішні тяжкі обставини дозволяємо Всеч. Духовенству і Вірним на м'ясні страви через цілий рік 1923/4 аж до слідуячого Великого Посту у всі дні крім серед і п'ятниць, Навечерія Різдва, Усікновенія Чесної Голови св. Йоана Предтечі, Воздвиження Чесного Христа і цілої страстної седмиці.

Де заходилаби конечна потреба дальше ідучого розршення, там уділяємо Всеч. ОО. Душпастирам, Катихитам і Сповідникам власть, по совісім провіренню причин, розрішати і на висше застережені дні, з виїмком св. Вел. П'ятниці.

Особи користаючі з розршення, відмовлять приписані молитви.

На пасхальну сповідь визначаємо час від першого понеділка св. Великого Посту, аж до Празника Пресвятої Тройці. Всеч. ОО. Душпастирі і катихити доложать всіх старань, щоби приготувити всіх як найлучше до достойного прийняття св. Тайн.

Пригадується, що в св. Велику П'ятницю уділяє ся св. Причастіє лише хорим.

Дотично задержаних гріхів відсилаємо Всч. Опів до інструкції св. Конгрегації Офіціум з д. 13. липня 1916 р., якої зміст подано в тутешнім розпорядку в дня 3. лютого

1917 р. ч. 696 (Вістник Перемиської Епархії з р. 1917 ч. IV. ст. 59). Всч. Отці Душпастирі мають на час Великодньої Сповіді власть розрешати від чотирох гріхів задержаних в нашій Епархії і власть привертати утрачене право *retendi debitum coniugale* в спосіб, як це було оголошене в Епарх. Відомостях з р. 1921 ч. I. стр. 12.

Рівнож подаємо до відома, що в катедральній церкві в Перемишлі в страстний тиждень не будуть могли священники обслужити вірних з чужих парохій.

Всі ті зарядження подадуть Всч. ОО. Душпастирі згл. Катихити в відповідний спосіб до відома своїм вірним.

Ч. 75/орд. Конкурс на посаду соборного крилошанина.

При перемиській катедральній капітулі є необсаджена посада соборного крилошанина. Отсим розписує ся конкурс на сю посаду до д. 31. марта 1923 р. Безженні священники або вдівці, що хотілиби о сю посаду старати ся, мають по порозумінню з Епископом Ординарієм предложити Йому лично відносні подання з потрібними залучниками.

Ч. 76/орд. В справі голодуючих на Україні.

Святійший Отець Папа Пій XI. звертає ся до всего світа з отсим закликом: »Кождому, який милосердить ся над погибаючими від голоду безчисленними дітьми тай подає їм допомогу, уділюємо заздалегідь з вдячного серця Наше благословення і умидьно молимо Господа, щоби Він обильною благодатю за сю щедрість нагородив«. Дня 25. липня 1922 р. візвав Намісник Христа все людство, щоби нести поміч Росії та Україні. Страшний голод заглянув в очі многих міліонів дітей. Перед нами найбільша катастрофа, яку записала всесвітна історія. Плодовиті українські землі стали пустинею. Нарід їх покидає, родичі лишают свої діти. Сильніші утікають в урожайні околиці — оружна сила не допускає їх туди. В осени їдять траву, кору, гусениці і хробів; в зимі солома — се одинока пожива а місцями також трупи людей. За сим ідуть хороби, пухлина, повне обезсилення і найстрашнійше, найтяжше, повільне конання серед великих мук при повній свідомости. Щасливі хіба ті, що на тиф або холеру умирають.

А гине їх много: десятки тисяч; многі з них на улици падають. Під покровом Пречистої Диви зачав се велике діло помочи нещасним Святійший Отець. Бог благословить. Зорганізовані численні кухні розвивають широку діяльність. Поклик Папи знаходить всюди вдячний відгомін. Датки з усього світа пливають обильно.

І ми возьмім живійшу участь в тім ділі любови, тим більше, що це прецінь діти нашого народу.

Сей поклик Всеч. Отці подадуть до відомости вірних, заохотять їх до обильних жертв, а зібрані гроші пришлють до Консистоїї. На ту ціль заряджуємо відправити Акафіст д. 11. марта с. р. н. ст. в неділю хрестопоклонну і рівночасно перевести збірку поміж вірними, яку відтак перешлемо до Апост. Столиці.

Ч. 77/орд. В справі поновного осудження товариства „Єднота“.

Конгрегація св. Офіцієм з д. 14. червня 1922 р. кинула клятву, задержану Столиці Апостодьській, на всіх священників членів чеського, забороненого, товариства »Єднота« — як що до двох тижнів не піддадуть ся рішенню св. Престола. Також часопис тогож товариства »Єднота« осуджений, а його читачі підпадають в особливійший спосіб задержаній клятві.

Дня 8. падолиста 1922 р. поіменно і лично виклято свящ. Ксавера Дворжака і Людвика Сватош, двох членів управи т-ва »Єднота« і наказано всім вірним, їх уникати.

Ч. 78/орд.

Всеч. ОО. Декани звернуть пильну увагу на се, щоби всякий брак душпастирів по парохіях дотичного деканату приміром; з причини недуги, смерти, відсутности, старали ся доповнити в порозумінню з сусідними священниками, а про саму справу і видані зарядження негайно повідомили Еписк. Консистоїю.

Ч. 79/орд.

Пригадується Всеч. О. шкільним Ординаріятським Комісарам, що вони обовязані дізнавати ся про стан релігійно-моральний всеї молодіжи — і тої, що до школи не хо-

дять — і о сім в своїх річних звітах повідомляти Еп. Ковсистерію.

Ч. 99/орд. Речинець конкурських іспитів о душпастирські бенефіції і іспитів в догматики, моральної, і церковного права.

В днях 8 і 9 мая і 16 та 17 жовтня с. р. будуть відбуватися конкурсні іспити о душпастирські бенефіції.

Кандидати бажаючі приступити до іспиту конкурсового, мають внести свої прошення о припущенє до іспиту через свої Уряди деканальні в веснянім речинци найпізніше до 15. цвітня, а в осіннім речинци найдальше до 20. вересня.

Іспити з догматики, моральної і церковного права будуть відбуватися в днях 10. мая і 19. жовтня цього року.

До іспиту з догматики мають явити ся священники, що прийняли св. Тайну Священства в р. 1922 і сі з р. 1921, котрі його до тепер не зложили. До іспиту з моральної (о засадах, о заповідях і о св. Тайнах) приступлять священники, висвячені в р. 1921 і прочі завізвані до него в попереднім році, які ще його не зложили.

Іспит з церковного права мають складати священники, що прийняли св. Тайну Священства в 1920 р.

Священники, котрі складають висше згадані іспити з догматики, згл. моральної або церковного права, мають до дня 15. цвітня ц. р. повідомити Еп. Ординаріят, в котрім речинци бажають приступити до одного з висше згаданих іспитів. Звертаєть ся однак увагу, що священники зобовязані до двох іспитів, мають один іспит зложити на весну, а другий в осени.

Ч. 88/орд. Датки на духовний семинар.

Пригадує ся Всеч. Духовенству поновно на наш духовний семинар і його запотребовання. З прикрістю мусимо це піднести, що єще доси в великій части Всеч. Духовенство залягає з назначеними датками особливо з датками в натурі.

Майже нич не зложили доси отсі деканати: височанський, динівський, дрогобицький, жукотинський, лучанський, нижанківський, старосільський, судово-вишенський і сявільський.

Дуже мало зложили деканати: балигородський, белзський, буківський, грибівський, горлицький, куликівський, ліський, лютовиський, мостиський, підбужський, порохницький, риманівський, сокальський, старосамбірський і яворівський.

Взиваєть ся цією дорогою дотичне Всеч. Духовенство о чимскорше вирівнання залеглих датків, так як ціль їх є перворядної ваги.

Підводи для душпастирів-катихитів.

Кураторія Львівського округу шкільного повідомила ш. д. 21/12 1922 ч. 41635 І. Л. Єпископський Ординаріят, що видала до всіх Рад шкільних повітових розпорядження, щоби для забезпечення науки релігії в школах народних вставляли до бюджетів Рад шкільних місцевих відповідні квоти на підводи для оо. душпастирів в ціли доїзду на науку релігії до шкіл поза місцем осідку.

Кураторія поручає понадто також інспекторам шкільним по можливости давати коні службові оо. душпастирам для доїзду на науку релігії.

Звертаючи увагу оо. душпастирів на се розпорядження, Єписк. Ординаріят надіє ся, що всі они будуть правильно уділяти науки релігії у всіх школах і що тільки в дуже рідких случаях будуть просити о місію в тім ділі для учительських сил.

Ч. 172. О організації Рад сирітських.

З покликом на туг. розпорядок з дня 17. січня 1907 Ч. 7128 (Ч. I. Вістник Епарх. з 1907) з дня 12. червня 1912 Ч. 3560 (Ч. VI. Вістн. Епарх. з 1912) і з дня 27. січня 1913 Ч. 475 (Ч. I. Вістн. Епарх. з р. 1913), Єписк. Консисторія звертає увагу Всеч. Духовенства на подані там постанови нормуючі круг діланя громадських рад сирітських і в наслідок відозви Президії апеляц. Суду у Львові з дня 9. грудня 1922 Ч. 41.609 поручає як найгорячіше всему епарх. Духовенству, щоби з цілою енергією попирало діяльність судів опікуньчих в виконуванні опіки над малолітніми і як найревнійше занималося всіми справами порученими гром. радам сирітським, яких всі духовники зі свого уряду душпастирського є членами без вибору.

Опіка над сиротами і малолітними, охорона їх перед визиском і покривдженем, перед надужитом прислугуючих родичам, або опікунам і кураторам прав, перед занедбанем їх удержаня або догляду, установлене відповідних опікунів, або кураторів, чуване над морально-релігійним вихованем малолітних і вибір для них відповідного заняття, се часть душпастирської праці кожного пароха. Сповненем сего акту діяльної любови для тих найбільшніх в кожній парохії зеднає собі кожний душпастир великі заслуги перед Г. Богом, а вдячність і узнане серед цілої суспільности. Кожний протє душпастир, знаючи місцеві відносини най буде в своїй парохії по бажаням Церкви душею і провідником у закладаню, організації і веденю ради сирітської, яка є посередником межи судом опікуньчим і надкураторяним а сиротами, і малолітними і їх опікунами і кураторами.

Всеч. оо. декани поставлять сю справу на порядок дневний найблизшого деканального собору в цілі єї обговореня і належного виясненя.

Ч. 80/орд. В справі предплати „Епарх. Відомостей“ на р. 1923.

Взиваємо Всеч. Отців, щоби зложили предплату на »Епархіальні Відомости« за р. 1923 в сумі 5.000 Мп. Як що при кінци року бувби недобір, то попросимо о єго вирівнання. Застерігаємо собі, що, як хто з Всеч. Отців спізнить ся з присиланнем гроший, доплатить в міру спаду вартости польської марки.

ХРОНІКА.

Іменовання:

о. Камінський Іван п. в Залісю і декан Лежайський тит. Радником Еписк. Консисторії.

о. Панасевич Дмитро п. в Балигороді — мдеканом Балигородським.

Крилошанські відзнаки одержали:

- о. Гасько Людвик п. в Малковичах.
- о. Гоцький Володимир п. в Колоденци.
- о. Кушнір Николай п. в Волчищовичах.

Канонічну інституцію одержали:

- о. Боднар Володимир — Кропильники.
- о. Коленський Володимир — Поляни.
- о. Шерстило Ілія — Липовець дек. Люб.
- о. Раставецький Щасний — Гребенне.
- о. Ничай Стефан — Сілець белз.

Померли:

- о. Пасічинський Кирил п. в Мокрянах малих 3/12 1922.
- о. Ковальський Іван п. в Ваневі 3/1 1923.
- о. Хомишин Максим п. в Потоці великім 6/1 1923.
- о. Савула Теодор п. в Дмитровичах 6/2 1923.

Душі їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

— Перемиська гр.-кат. Епископська Консисторія. —

Д Р У К.

Всеч. гр.-кат. парохіяльний Уряд

В _____

П. П. _____



ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Ч. 2626. — До Всечесного Духовенства.

Через вісім днів від дня 20 до 28 марта обходила наша Епархія рідке свято, чи неперше в історії нашої Церкви. В тім тижни гостив у нас Відпоручник Святійшого Отця Експ. Іван Дженоккі. Його ім'я звісне нам не від нині; в 1920 р. призначений Апостольским Візитатором для нашої ширшої вітчизни о. Іван Дженоккі дає доказ щирої прихильности для нашого народу. Ділом і словом гу в Перемишлі, переконав нас достойний гість, що він нашим приятелем. Як колись св. Ап. Павло став всім для всіх, таксамо о. Іван Дженоккі рівною любовію огорнув всі верстви нашого народу. Відпоручників селян, міщан і інтелегенції витав гарячим і щирим серцем зі словами потіхи у нашій недолі; в захисті і захоронках св. о. Николая, в школі Шашкевича і в школі братства св. о. Николая в гімназійнім Інституті, в інтернаті С. С. Василянок і дівочім лицію о. Іван Дженоккі полонив нас своїм вітцівским милим поведенем і своєю ввічливістю; в духовнім семінарі і в парохіях які відвідав сей Апостольский муж лишив по собі як найкрасшу пам'ять. І ми витаючи щирим серцем нашого достойного Гостя єсмо вдячні Апостольскому престолови столиці за сю особливу прихильність в тих для нас незвичайно прикрих часах. А тому що візитація є висловом прихильности Апостольского престола для нашого народу, она вкладає

на нас певні обовязки; она пригадує нам заповіт Папи Урбана VIII. наше післаництво для навернення Сходу. І коли для сеї святої і великої справи приготовляються другі народи як Німці, Бельгійці і Чехи не можемо і ми відказатися від співпраці тимбільше, що в першій мірі ходить о спасенє наших братів. Пособляймо тій справі нашими молитвами, проповідуймо потребу навернення Сходу, складаймо жертви на сю ціль, розбуджуймо місійного духа в рідинах, в школі, в церкві, словом при кожній нагоді. Ділом і словом причинюймося до сего «да вси будуть єдино» (Йоа 17, 11). До цього взиває нас голос Христових Намісників і мученича кров св. Йосафата, особливо в тім ювілейнім році.

Сповнім се, а будемо мали великий овоч Апостольскої Візитації, а Господь Бог буде благословити всі наші добрі наміри.

Ч. 2627. — Під 300 літні роковини смерти св. свц. Йосафата.

В кожній родині милим словом згадуєся особу, що їй дорога, що в старанях і боротьбах невпинно клала основу під майбуттє, хоча сама жила серед тягарів хвилі й непригожих обставин. Є особи, котрим належиться данина серця не лиш від сего малесенького гуртка — сімі — є особи котрим складає поклін весь народ. Вони, що стояли на видних постах в жажливу хвилю і зі зрозумінєм перевели велике діло, тому і народ клониться перед силою їхнього духа. Та є хвилі, коли все людство віддає поклін, коли без огляду на поодинокі народи, кордони, раси хилиються чола — се хвиля поклону геніям. Таких хвиль мало й щасливий цей народ, ця сімя, що видали таку людину.

Саме минає 300 літ, коли 12. XI. 1623 ранком віддав свою святу душу в руки Спасителя син нашого народу, борець за його краще-вічне, архієпископ Полоцький, Йосафат Кунцевич. Католицька Церква, котрій в дарі приніс свою кров, зачислила Його до лика святих. 29. VI 1867 цілий католицький світ склонив свої серця перед мучеником за Христову ідею і — без огляду на граничні стовпи — з католицьких сердець поплила щира молитва до нового свого мученика.

Нам, синам сього народу, з котрого крови й кости

походив Святий, за котрого добро поклав життя, приходиться звеличати Його пам'ять — пам'ять мученика, священика й борця. Лиш тоді коли Його дух царитиме в наших душах, коли його запал буде нашим запалом, можемо спокійно сказати собі що: Подвигом добрим подвизахся, те ченіє скончах віру соблюдох, прочіє соблсдається мні вінец, егоже воздасть мні Судія в день он (II. Тім. 4, 7, 8),

Їх Ексцеленція Митрополит повідомляють, що лістаємо відпустити з нагоди ювілею св. свц. Йосафата.

Ч. 2628. — В справі Місії.

Збори деканальні, в яких бере участь все Духовенство дотичного деканату, дають нагоду для сповнення дуже важного і спасенного діла с. е. для устроювання деканальних Місій духовних. Девіза «злученими силами» як всюди так і в тій справі має велике примінене. Священики зібрані на зборах дек., в тій цілі щоби взаємно порозумітися як повести даліше працю спасеня повірених собі душ людських, мають дуже добру нагоду розпочати новий період своєї праці від основ. А фундаментом тим безперечно все була і є св. Місія. Бо в який спосіб можна красше піднести славу Божу і подбати о освячене душ взагалі і кожної душі поодинокю як через св. Місію? Се прецінь головна ціль Місії. Душа людська відповідно до стану, в яким знаходиться, має через місії або відновитися і двигнутися до життя, если вона була мертва через гріх, або коли вже є живою і побожною, має скріпитися і набрати свіжих сил до дальшої подорожі до вітчизни небесної. Крім сеї загальної цілі може мати місія еще і особливу а іменно: викорінене застарілих і наголових гріхів в якійсь місцевости, розбуджене життя духовного і руху релігійного, як також спинене загального зіпсутя та згубних наук, які ширяться в суспільности.

Коли як коли, а тепер особливо в часах під кожним взглядом тяжких, потребує наш нарід того піднесення релігійно морального, яке дає св. Місія.

Користи зі св. Місії є все великі і певні. Рік 1922 є найліпшим доказом того. В тім році відбулося в нашій Епархії багато місій по містах і селах. Кілько то таких людей приступило до Св. Тайн, що довгі літа занедбалися під тим взлядом, кілько грішників закамевілих навернулося,

кілько згубних наук і поглядів викорінилося, як сильно vzросла побожність і збільшилося число частих св. Причастій, одним словом удалося за Божою помічю на св. Місіях многих наших людей збаламучених релігійно і підупавших морально назад до Бога, до св. віри і церкви вернути!

Тому поручаємо горячо Всеч. Духовенству, щоби при зближаючихся зборах дек. такі місії уряджували і не щадили ні трудів ні коштів на так важну справу. Жниво велике, тож треба багато робітників і великої місійної праці. А праця та так мила і вдячна. Зробім все, що є в нашій силі, щоби ратувати душі для Бога і неба а спасаючи других, певно спасемо і себе.

Ч. 1527. — Молитви за наш нарід.

З покликком на Наш розпорядок Ч. 56/орд. з р. 1922 (Перем. Епар. Відомости 1922 р. Ч. I) поручаємо Всч. Отцям Душпастирам, щоби, — як це було приписано в 1921 р., — так і на дальше 1) кожної неділі і свята на співаній Службі Божій до звичайної служби долучували ще і службу «за всяке прошенє» о ласки для нашого народу;

2) щоби в часі молебна в честь Найсв. Серця Ісуса в першу неділю місяця помолилися спільно з народом в тім самім наміреню;

3) щоби заохочували нарід до щирої молитви, частого приймања св. Тайн в згаданім наміреню.

Вкінци прошу всіх Всч. Отців Перемиської Епархії, щоби відправили за наш нарід по одній Службі Божій.

Ч. 2629. — Іспит укінчених богословів.

Отсим повідомляєся, що іспит укінчених богословів, які в найблизшій речинци бажають приступити до свячень, відбудеся дня 7/8.

Речинець свячень подасться до відома при самім іспиті.

Рівночасно пригадуєся, що кождий з кандидатів при вношеню поданя о допущення до ординації має попросити дотичного о. пароха — згл. декана, если парохом є його батько або тесть -- о виголошення трех передординаційних оповідей, в котрих дотичний священик має оголосити вірним про намір кандидата приступити до свячень, поручити його молитвам парохіян і завізвати всіх, хтоби знав

о яких перешкодах згл. провинах кандидата, щоби тій при наведеню достовірних свідків подав до відома Уряду парохіяльного або Еп. Ординаріату.

Подання належить вносити найдалше до дня 15/7.

Свідоцтво голошених оповідей і свідоцтво моральности перешлють дотичні Уряди парохіяльні вчасно перед іспитом.

Звертаєся увагу, що найблисший речинець до свячень це послідний для всіх тих, що до нінця 1921 року понінчили благословські науки.

Вкінци звиваємо всіх Всч. ОО. Душпастирів, щоби часто і горячо благали Бога разом з вірними о святих і ревних священиків для нашого народу, бо від цього в першій мірі залежить наша доля.

Ч. 2630. — В справі прийаття до дух. семинара.

Гімназійні матуристи, що мають намір старатися в цім році о прийаття на богословські науки в духовній семинарії в Перемишлі, винні внести прохання до Еп. Ординаріату через деканальний уряд найдалше до 10. вересня.

До прохання належить залучити: 1) Метрику уродин і хрещення,

2) свідоцтво зрілости в оригіналі,

3) всі свідоцтва шкільні,

4) свідоцтво поведення і кваліфікації від місцевого пароха,

5) свідоцтво здоровля,

6) заяву чи і в якій висоті може кандидат покривати кошти удержання в духовній семинарії.

Крім цього кождий кандидат має явитися особисто на елекцію, яка відбудеся 30. серпня о 9. г. рано в духовній семинарії.

Ч. 2631. — Зворот коштів на поштові видатки.

Епископский Ординаріат подає до відомости Всч. Духовенства, що гроші прислані через правительство як зворот коштів на видатки поштові за минувші роки звернено в біжучім році Воевідству, бо прислана сумабула такмала, що не оплатилаби навіть коштів пересилки до поодиноких Урядів парохіяльних.

Ч. 1504. — Урегульовання Канцелярійних ричалтів для парохіяльних Урядів.

Львівське Воевідство надіслало тут під днем 8 мар-

та 1923 $\frac{\text{Ч. 353/8}}{\text{II/2}}$ обіжник слідуючого змісту: До всіх П. П. Старостів і П. Президента королівського престольного міста Львова. Тому, що канцелярійні дотеперішні ричалти парохіяльних Урядів не вистарчають на покриті дуже високих видатків, получених з веденем Канцелярії, поручаєся пп. Старостам (п. Президентови), щоби аж до часу видатної підвижки повизших канцелярійних ричалтів лише в случаю оправданої конечности жадали від парохіяльних Урядів предкладання дослівних метрикальних витягів а в інших случаях обмежалися до заподання через парохіяльні Уряди погрібних дат на дотичнім письмі Староства. В цілі заощадження коштів на поchtову оплату кореспонденції парохіяльних Урядів, належить видати відповідні зарядження, щоби сі Уряди могли свою кореспонденцію до державних Урядів предкладати через Громадські Зверхности. В кінци зволить п. Староста (п. Президент) свої жадання до парохіяльних Урядів обмежати до „minimum“ і лише в дуже важних случаях відноситися до парохіяльних Урядів. Воевода: Грабовський в. р. Повисше подаєся до відомости Всч. Священства.

Ч. 1842. — Підвишка поборів.

Воевідство Станиславівське. Ч. 1746. V. ех 1923. Станиславів, дня 30 марта 1923. До Преподобної гр. кат. Єпископскої Консистоїї в Перемишли.

Розпорядженем з дня 23 марта 1923 Ч. 2171 признала Міністерія Віроісповідань і Просвіти Прилюдної десятикратну підвишку поборів всего духовенства від 1 січня 1923 починаючи.

В наслідок случаїв непринимання через поодиноких священників дотеперішної платні і впроваджування через се в урядованю заколоту і обтяження, Воевідство заявляє і просить Впр. Консистоїю о уміщене в «Відомостях Єпархіяльних» слідуючої статі.

Кождий священник повинен хочачи побрати конгруу згоситись лично в тутешній ліквідатурі фонду релігійного по відбір сеї платні приносячи виповнений квіт слідуючого змісту:

К В І Т

на побори конгруальні за час від 1923
до 1923.

Місце замешкання, дата, і підпис і точна адреса,
(почта і місце замешкання).

Щоби улекшиги сесю справу виплати для провінціо-нального духовенства, схоче кождей поодинокий священик переслати поштою такий квіг до тутешньої ліквідатури фонду релігійного. Квоти не треба виписувати, бо єї ліквідатор сам виповнить. Без надіслання такого квіту ніякий священик не одержить платні.

Уділяється до відомости Вп. Урядам деканальним і парохіяльним.

Ч. 2311. — Підвишка дотеперішного ричалту на проваджене парохіяльної Канцелярії і його виплата.

З покликом на рішення Львівського Воевідства з дня 13 квітня 1923 Ч. $\frac{652/49}{VI}$ повідомляється Всч. ОО. що дотеперішний ричалт на проваджене парохіяльної канцелярії, признаний рішенням Воевідства з дня 16 серпня 1922 Ч. 2547/21—22, оголошений в Епархіяльних Відомостях Ч. IV з р. 1922 Ч. 4388 стор. на 85; зістав підвищений десятькратно, і буде виплачуваний при нагоді ліквідовання піврічних поборів оо. парохів.

Ч. 2632. — Зворот коштів за св. Миро.

З огляду на високі кошти оливи, складників і спорядження св. Мира кождей з Всч. оо. Деканів буде обов'язаний яко зворот дійсно виданих коштів в сім згляді зложити за деканат що найменше квоту 5.000 Mk, які Всч. о. Декан розділить між всі парохії в деканаті і зобов'яже церковні скарбони до зложення припадаючої часті на кожду парохію.

Ч. 2340. — Справа відправи Служб Божих.

З покликом на тутешне рішення Ч. 3483 з р. 1922 (Епарх. Від. 1922 Ч. III ст. 55) поручаємо Всч. ОО. Деканам, щоби на будуче до кінця липня, кожного року предкладали точний і вичерпуючий звіт зі стану відправи Служб Божих мануальних, фундаційних і рел. фонду в парохіях дотичних деканатів, а іменно, чи нема залягаючих Служб Божих.

Цей звіт належить предкладати разом зі звітом з відбутих деканальних зборів, але осібним письмом.

Ч. 1360. — Галицький Акційний Банк гіпотечний у Львові о вильосованю Заставних Листів.

Галицький Акційний Банк гіпотечний у Львові повідомив під днем 5 марта 1923 Еписк. Консисто́рію, що всі Заставні Листи 4% і 4½% того Банку Серія «Ф» і Серія «А» зістали вильосовані з речинцем платности 1. мая 1923. Поручаєся висше наведені цінні ефекти, находячіся в посіданю Всч. парохіяльних Урядів предложити чим скорше Еписк. Консисто́рії, в цілі їх девінкуляції і поновного пупілярного наміщення узисканого капіталу.

Ч. 2633. — Канцелярійні такси.

Щоби мочи покрити видатки звязані з удержаннем канцелярії Еп. Консисто́рії, Еп. Консисто́рія є приневоленою поновно піднести канцелярійні оплати до слідуючої висоти. I. Такси подружі і I. ст. посвоячення і II. ст. споріднення 60.000 мкп.; II. ст. посвоячення 25.000 мкп.; III. ст. споріднення 15.000 мкп.; а посвоячення 10.000 мкп.; IV. ст. споріднення або посвоячення 6.000 мкп.; *impedit criminis neutro machinante* 60.000 мкп.; всякі інші розрішення 5000 мкп.

Правдиво убогих буде міг Еп. Ординаріят від подружих такс звільнити до половини а в виїмкових случаях і зовсім.

II) Такси за грамоти і інші оплати:

1) Грамота на парохію або сталу посаду в середних школах 30.000 мкп. на завідательство, провіз. посаду виділових і народних катехитів 15.000 мкп., на сотрудицтво або тимчасову посаду в школах виділових і народних 10.000 мкп.

Надання якоїнебудь посади з уряду не підлягає оплаті канцелярійних такс.

2) Грамота на благословення церкви, кладовища, дзвона, престола і т. п. 10.000 мкп.

3) Грамота відпущення з Епархії або прийяття до тоїж 20.000 мкп.

4) Грамота розрішення *ab irregularitate* 10.000 мкп.

5) Антимінси 20.000 мкп.

6) Грамота на всякі відзнаки і похвали 20.000 мкп.

7) Подання о парохію (кожде з осібна) і всякі інші особисті подання 1.000 мкп.

III) Такси судові:

1) На видатки канцелярійні побираєся при справах спірних 5.000 мкп., при карних 10.000 мкп., подружжя 15.000 мкп.

IV) Такси канцелярійні при іспитах конкурсних і на катехитів означитися при самих іспитах.

Таксамо означитися висоту милостині для вдів і сиріт по священиках при нагоді звільнення від іспиту конкурсового.

Ч. 2634. — Речинець іспиту на дяків.

Іспит на дяків відбудеся в Перемишлі в дяківськiм інституті дня 3 липня с. р. о 10 годині рано.

Приватисти, які бажалиби бути допущені до сего іспиту мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули в Перемишлі найдалше до 20 червня ц. р.

Всч. о. парохи зволять при тих поданнях зазначити моральне поведення дотичного кандидата.

Речинець до вношення подане о прийняте до дяківського Інституту в Перемишлі.

Кандидати, які стараються о привяте до дяківського Інституту в Перемишлі на шк. р. 1923/24 мають внести свої подання через власний уряд парох. до гр. кат. Капітули найдалше до кінця вересня ц. р.

Необхідні услівя прийнятя суть слідуочі:

1) Добре моральне поведення кандидата стверджене власним урядом парохіальним.

2) Укінчення IV по крайній мірі III кл. народних шкіл.

3) Добрий чистий голос.

Перед прийнятем до інституту відбудеся вступний іспит в дяківськiм Інституті дня 2 жовтня ц. р. о год. 10 рано, на котрий всі кандидати мають явитися.

Ч. 2587. — Дім поправи в Передільниці.

В Передільниці почта Нове місто находитья заведење поправче для занедбаной молодіжи від 9 до 17 літ. Приймає до заведення Апеляція краєвого суду у Львові на внесене дотичного суду повітового. Прошенє до суду повітового може внести священик, учитель, війт, вдова, опікун або родичі. В заведеню тім учать шкільних наук

а також ремесла різного рода. Помешкане, одяг, харч і наука даром.

О тім повідомляєся Вс. Духовенство з порученем користати з того заведення.

Ч. 1287. — Поручається книжочка: Голгофта або хрестна дорога.

Накладом Літературно видавничого Інституту «Добра книжка» у Львові появилася в жовківській печатні оо. Василіян книжочка п. т. „Голгофта або Хрестна Дорога“ зладжена Впр. О. Данилом Бодревичом, поч. крилошанином, деканом і парохом в Порохнику.

Книжочка ся своїм богатим і гарним змістом надаєсь не лишень як підручник до відбувана хрестної дороги, але також до духовного читання для священників і вірних, особливо на час Вел. Посту.

Тому горячо поручаємо Всч. Духовенству як найбільше поширювати згадану книжочку поміж нашим народом.

Рівночасно повідомляємо Всч. ОО. Душпастирів, що ми отримали від св. Апост. Престола власть канонічно оснóвувати хрестну дорогу у всіх місцевостях нашої Епархії, яку можемо відпоручити священникам.

До оснóвання хрестної дороги вистарчить 14 деревляних хрестів, які поміщуєся в відповіднім місци.

Примічаєсь, що до відбування хрестної дороги привязав св. Ап. Престол ті самі великі і многі відпусти, що їх привязав до відбування хрестної дороги в Єрусалимі.

Ч. 1957. — Поручаєся тримісячник „Богословію“.

Цими днями появилася перше число богословського наукового тримісячника п. т. „Богословія“. Цей наш новий богословський часопис поставив собі за завдання «подавати строго наукові і реферуючі розвідки з цілого обсягу теології, а особлившу увагу буде присвячувати теології Східної Церкви, щоби в цей спосіб розбудити і удержати замилювання до богословських наук, а в першій мірі науково піддержати та скріпити уніоністичну акцію на Сході».

Еп. Ординаріят горячо поручає «Богословію» Всч. Духовенству і висказує надію, що не буде в Перемиській Епархії ані одного священника, якийби не передплачував цього так потрібного і пожиточного часопису, який виходить у Львові, ул. Коперника ч. 36.

Ч. 2345. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31. липня 1923 виставляються на конкурс слідуєчі опорожнені парохії.

Дек.: Балигородський: 1) Горянка; 2) Рябе.

„ Белзький: Ванів.

„ Бірчанський: 1) Грозьова; 2) Лімна; 3) Липа.

„ Буківський: 1) Пельня; 2) Пулави.

„ Бориславський: Улично.

„ Височанський: Висоцко нижне.

„ Горлицький: 1) Висова; 2) Гладишів; 3) Долини; 4) Ждиня;
5) Криве; 6) Ліщини; 7) Мадина; 8) Новиця;
9) Реґетів; 10) Рихвалд; 11) Смерековець.

„ Динівський: 1) Добра шлях; 2) Павлокома.

„ Добромильський: Риботичі.

„ Дуклянський: 1) Гирова; 2) Мшанна; 3) Поляни; 4) Радоцина;
5) Розстайне.

„ Жукотинський: Галівка.

„ Комарнянський: Поріче грунт.

„ Короснянський: Чорноріки.

„ Краковецький: 1) Краковець; 2) Наґачів.

„ Куликівський: Дорогошів вел.

„ Лупківський: 1) Воля мігова; 2) Явірник.

„ Любачівський: 1) Милків; 2) Синявка.

„ Лютовиський: 1) Береги гірні; 2) Хміль; 3) Царинське.

„ Мушинський: 1) Войкова; 2) Лелюхів; 3) Криниця; 4) Ростока
вел.; 5) Явірки; 6) Поворозник.

„ Підбужський: Свидник.

„ Порохницький: Крамарівка.

„ Равський: Белзець.

„ Радимнянський: Мацьковичі.

„ Риманівський: 1) Поляни суров.; 2) Синява; 3) Ясель.

„ Рудецький: Михалевичі.

„ Сінявський: Майдан.

„ Старосамбірський: 1) Лінина мала; 2) Потік вел.

„ Старосільський: Терло.

„ Судово вишенський: 1) Дмитровичі; 2) Мокряні малі; 3) До-
бряни.

„ Тіснянський: 1) Криве ad Тісна; 2) Лопінка; 3) Терка; 4) Яворець.

„ Устріцький: Лобозів.

„ Чесанівський: 1) Крупець; 2) Плазів.

Прошення внесенні не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідцтва з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дні 31. липня 1923, будуть звернені яко безпредметові.

Примічається, що всі Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, що крім матерньої церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церквей разом з грунтами.

При тім Еп. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно, які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еп. Ординаріят застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацию.

Ч. 2619. — Поміч убогим церквам.

Виділ Товариства ім. св. Ап. Петра для запомоги убогих церков просить Всч. ОО. о ласкаве відправлене акафісту в дни св. Ап. Петра і Павла в своїй церкві а на случай перешкоди в найблишну неділю і надіслане жертв з цього акафісту посредством Епп. Консисторії Товариству ім. св. Ап. Петра в Перемишлі. В неділю перед святом св. Ап. Петра і Павла зволить Ваша Всечесність оголосити відправлене акафісту в дню св. Петра і Павла та заохотить своїх парохіян до складаня жертв підчас акафісту в користь нашого Товариства. Заразом упрашаєсь о вирівнане всіх залеглих вкладок до Товариства.

Жертви належить прислати до Епископскої Консисторії в Перемишлі.

ХРОНІКА.

Іменованія.

о. Худик Іван парох в Жабчи мур. — завідателем деканата Белзкого.

о. Клюка Володимир парох в Дошниці — мдеканом Дуклянським.

о. Лазурко Петро парох в Сливниці — мдеканом Перемиським.

о. Карпак Михайло парох в Ульвівку — мдеканом Варяжським.

о. Чичула Іван парох в Дністрику дуб. — завідателем дек. Жукотинського.

Дійсними деканами іменовані Всеч. 00.

о. Котис Данило — Краковецьким.

о. Лапичак Віктор — Любачівським.

о. Шевчик Іван — Дрогобицьким.

о. Трешневський Омелян — Варяжським.

Канонічну інституцію одержали:

о. Лозинський Йосиф — Воля цеклин, Петик Іван — Вацковичі, Гаук Стефан — Варяж, о. Очабрук Омелян — Росохач, о. Тиховський Лев — Цетуля, о. Заяць Ігнатій — Любича кн., о. Ковальчин Іван — Завадка дек. Риманівського, о. Васильчак Евдокім — Татаринів, о. Боровець Дмитро — Молодич, о. Вітик Стефан — Дністрик дуб., о. Вітошинський Максим — Смільник дек. Лупківського, о. Полянський Іван — Смільник дек. Лютовиського, о. Москалик Йосиф — Ольхівці, о. Косонога Іван — Горохівці, о. Господаревський Іван — Добромиль, о. Давидович Бронислав — Нове місто, о. Ільницький Йосиф — Шумяч,

Завідательства одержали Всеч. 00.

о. Крайчик Василь — Улично, о. Небожук Андрій — Мокряни малі, о. Костик Мирослав — Цівків, о. Павлюк Матвій — Ванів, о. Шалаш Стефан — Поляни і доїздж. Гирова, о. Дутко Петро — Синява, о. Наклович Ромуальд — Дмитровичі, о. Боровець Володимир — Липа, о. Шарко Любомир — Добряни, о. Гайдукевич Александер — Риботичі, о. Бачинський Йосиф — Мацьковичі, о. Воробій Михайло — Майдан, о. Чайковський Кирило — Висоцко нижне.

Сотрудництва одержали Всеч. 00.:

о. Менцінський Стефан — Розбір округлий, о. Дуда Николай — Сянік, о. Кулинич Григорій — Перемишль, о. Черкавський Іван — Радимно, о. Сенета Іван — То-

пільниця, о. Наконечний Стефан — сам. Цвіржа, о. Кабаровський Евстахій — Перемишль, о. Махник Михайло — Ярослав, о. Гриник Василь — II сповідник при катедр. Храмі в Перемишлі, о. Грицеляк Николай — Стара сіль, о. Горницький Юліян — Коровиця, о. Федевич Омелян — сам. в Речичанах, о. Пшепюрський Йосиф — Домашів, о. Ломницький Антоній — сам. в Розлілю, о. Ільницький Северин — в Яблоніці руск. о. Смулка Володимир — в Лучицях.

Померли:

- о, Юрчакевич Омелян п. в Липі 18⁰² 1923.
 - о. Скасків Йосиф завідатель в Яблоніці пол. 25/2 1923.
 - о. Веселовський Антоній п. в Мацьковичах 4/3 1923.
 - о. Кручковський Михайло п. в Нагачові 13/3 1923.
 - о. Борковський Яків п. в Висоцку ниж. 13/3 1923.
 - о. Паращак Василь п. в Милкові 2/4 1923.
- Душі їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

† **ЙОСАФАТ**
ЕПИСКОП.

о. Стефан Мацюрак
Канцлер.

II. Ч А С Т Ь.

Поклик о жертви на будову церкви в Дубецку, деканату Порохницького.

Всч. Уряд парохіяльний в Дубецку прислав тут слідуєче письмо з проханням о поміщенне його в Епархіяльних Відомостях:

В І Д О З В А

до всіх жителів гр. кат. обряду перемиської Епархії.

Дня 16. квітня 1923. року погоріла до тла з незвісної причини старинна, деревляна церква Воздвиження Чесного Хреста в Дубецку. Ця церква була сильним заборолом на пограничну перемиської Епархії для нашого обряду і національності.

Парохіяне Дубецька чисельно і матеріально за слабій, щоби могли власними силами здвинути нову святиню. Відкликуються проте до жертвенности всіх жителів перемиської Епархії і просять о ласкаву і скору поміч. Ця церква мусить бути побудована ще цього року, бо цього вимагає наша справа церковна і національна.

Кожний жертводавець нехай буде певний що даючи жертву на церкву Воздвиження Чесного Хреста Господнього починаєся до прославлення Його, та ділає Спасителеви велику прислугу за жертвоване Його життя за спасенне всіх людей.

Жертвенність суспільности записана буде незатертою вдячністю в серцях дубецьких парохіян, та разом з парохом при кожній безкровній Жертві заноситимуть горячу мольбу до Всевишнього, щоби сторицею заплатив за подану їм поміч.

Жертви проситьсся надсилати на адресу гр. кат. Уряду парохіяльного в Дубецьку п. loco ad Перемишль, а спис всіх Жертводавців відошле Уряд парохіяльний до Всевітлійшої Епископської Консисторії.

Греко-кат. Уряд парохіяльний.

Дубецько дня 27. цвітня 1923.

З а к о м і т е т :

*Фурка Андрій
Мащакевич Станислав.*

*о. Михайло Бак
завідатель парохії.*

Оголошуючи повисшу відозву Еп. Ординаріят горячо поручає Всч. Духовенству заохотити вірних до складання жертв на згадану ціль, при чім зазначає, що малочисельні парохіяде Дубецька без видатної помочи зі сторони Епархії самі не є в стані побудувати церкви, а без неї булиб они виставлені на цілковиту загладу для нашого обряду і нашого народу.

Ч. 2522. — В справі збірки жертв на будову церкви в Хлопах ад Комарно.

Уряд парох. в Комарні прислав тут відозву ось такого змісту:

В І Д О З В А

до Високопреподобних і Всечеснійших Отців Парохів
Перемиської Епархії.

Дня 1. мая с. р. навістило страшне нещасте село Хлопи парохії Комарно, деканату комарнянського, жертвою

огня пало 52 господарства зі всіма забудованими і деревляна церков Рождества Првсвятої Богородиці з дзвіницею.

Між погорівшими є 22 родини українські, а то є половина парохіян дочерної Хлоди, які лишилися тепер без даху: майна, а всі парохіяне позістали осироченими без матери-церкви, яка держала їх при нашім обряді, - окружені бо самими латинниками, - і охороняла їх від винародовлення. Тепер бідні тоті парохіяне не є в силах здвигнути нову церков при таких тяжких обставинах, тому підносять руки і молять о поміч і просять: Впр. і Всч. Отці зволять в церквах і парохіях зарядити збірку на будову нової церкви мурованої в Хлопах і зібрані жертви присилати до підписаного Уряду парохіяльного.

За труди і жертви вдячні парохіяне будуть молити Господа Бога, щоби щедро нагородив жертводавців.

Від Уряду парохіяльного обр. гр. кат.

Комарно дня 12. мая 1923.

Григорій Клиш, парох.

Поміщаючи повисшу відозву Еп. Ординаріят горячо поочуає Всч. Духовенству зайнятися згаденою збіркою по церквах.

Поручаєся місячник: Сільський Світ.

В Перемишлі виходить «Сільський Світ» ілюстрований місячник присвячений усім галузям сільської господарки. Поодинокє число 1.000 Мп., адреса: Перемишль ул. Зелене ч. 5.

Поручаєся видавництво: Жалібна Книга.

Товариство «Союз укр. Інвалідів» приступило до видавання «Жалібної Книги» («Лісти Вграт») з нашої визвольної війни. Замовляти можна в Товаристві: Союз Українських Інвалідів, Львів ул. Руська ч. 3 II пов.

ПЕРЕМИСЬКІ



ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

Їх Пресвященство Кир Йосафат подають з Риму отсе до відома Всеч. Духовенства й Вірних нашої Епархії:

»Невдовзі після мого приїзду до Риму, був я дня 26. червня на авдієнції у Святійшого Отця. У довшій розмові виявив Христовий Намісник незвичайну прихильність та батьківську печаливість; доля нашої Церкви й українського народу Його живо інтересує. Дуже заохочує до ревної праці особливо для скріплення релігійно-морального життя молоді, яка в часі війни полишена часто духовного проводу, багато потерпіла.

Також поручає працю над скріпленням лучности вірних зі своїми душпастирами й своїм Єпископом.

Вкінці уділив св. Отець своє Апостольське Благословенне всьому Духовенству й Вірним, о яке перед відіздом з Риму еще раз особисто попрошу».

Ч. 3857/Орд. Подяка св. Отця за Петрів гріш.

На адресу Преосвященого нашого Єпископа Кир Йосафата надійшли від Апостольського Престола отсі письма:

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАРІАТ

ЙОГО СВЯТОСТИ

З Ватикану 25. VI. 1923 р.

ч. 19.478.

ВСЕСВІТЛИЙШИЙ І ПРЕОСВЯЩЕНИЙ ОТЧЕ!

З особливого привязання до Намісника Ісуса Христа

подбали Ви, що зібрано у Вашій дієцезії і тут прислано Петрів гріш в квоті 1,000.000 Мп. Треба Вам знати, що це було дуже милим Його Святости, бо в сім дарі бачить Його Святість Ваше щире бажане зарадити потребам цього Апостольського Престола.

Тому св. Отець щиро дякує Вам і Вашим вірним і горячо умолює у Бога всего найліпшого, а яко за поруку цього, уділяє зі всею любовію Апостольське Благословене Вашому Пресвященству, всьому Духовенству й всім вірним, повіреним Вашій опіці.

Подаючи це Вашому Преосвященству до відома, тишуся, що можу виявити чувства найбільшої пошани й відданя для вашого Преосвященства:

О. Карл. Гаспаррі.

Повисше письмо подаємо до відома Всеч. Духовенства враз з порученем оголосити народови в церкві в найблизшу неділю або свято.

Ч. 314/Орд. Подяка св. Отця за жертви для голодних на Україні.

ДЕРЖАВНИЙ СЕКРЕТАРІАТ

ЙОГО СВЯТОСТИ

Ватикан 26. мая 1923 р.

ч. 18120.

ВСЕСВІТЛИЙШИЙ І ПРЕОСВЯЩЕНИЙ ОТЧЕ!

Дуже мило мені донести, що жертву 2,200.000 Мп., зложену Вами іменем вірних тамошньої Епархії у стіп св. Престола, прийняв св. Отець з великою радістю для ратованя нещасних жертв голоду та епідемії на Україні.

Св. Отець дякує через мене Вашій Достойности й поодиноким жертводавцям за цей взнеслий акт милосердя і оцінюючи по батьківськи цей доказ християнської солідарности, просить у Господа Бога для них всіх повноти Божих ласк.

Сповняючи це найвисше поручене радо додаю, що Його Святість з батківською прихильністю уділяє Вашому Преосвященству, всьому Духовенству й всім вірним Епархії бажаного Апостольського Благословеня.

З чувствами щирого й особливого поважання заявляю себе Вашого Преосвященства правдивим слугою:

О. Кард. Гаспаррі.

Повище письмо подаємо до відома Всеч. Духовенства враз з порученем оголосити народови в церкві в найблизшу неділю або свято.

Ч. 312/Орд. — Оплата на удержане Дух. Семинара в Перемишлі.

На удержане Дух. Семинара в р. 1923/4 назначує Еп. Ординаріат таку оплату:

1) ОО. парохі згл. завідателі зложать від кожного уживаного морга ерекціональної землі (поля, огороду, сіножати або ліса) по 2—3 клг. збіжа.

2) ОО. катехити зложать місячно 1% від своєї платні.

3) Кожда церква зложить по 10—20 мп. від душі.

4) Два рази в році зарядять ОО. парохі згл. завідателі збірку в церкві.

ОО. Декани з двома прибраними ОО. кондеканальними будуть творити комісію, яка видасть близші зарядження. Ця комісія буде управнена узгляднювати обставини поодиноких священиків і може евентуально збільшати або зменшати назначені датки.

Еп. Ординаріат зазначає, що ця данина є назначена на удержане найбільшійших питомців та на дальшу адаптацію булінку.

Ч. 3749. — Візване о. Івана Кипріяна.

Отсим звиває ся третій і послідний раз Всеч. О. Івана Кипріяна, котрий 14. марта 1919. р. опустив свою парохію в Немирові, немирівського дек., щоби найдальше до 30. серпня 1923 р. зголосив ся в Еп. Консистеріі в цілі обняти своєї парохії.

Если о. Іван Кипріян до цього часу не явить ся, зістане позбавленим своєї парохії в Немирові.

Ч. 3862. — Реколекції для Всч. Духовенства в 1923 р.

Повідомляємо Впр. і Всч. Отців, що подібно як минувшого, так і цього року будуть відбувати ся реколекції для Всч. епархіяльного Духовенства.

В I. серії, яка розпочне ся 20. серпня вечером, а скінчиться 24. серпня рано, возьмуть участь священики сліду-

ючих деканатів: 1. Балигородського (6 священиків); 2. Ви-
сочанського (6); 3. Горлицького (6); 4. Грибівського (5);
5. Дуклянського (6); 6. Жукотинського (5); 7. Ліського (6);
8. Лупківського (3); 9. Лютовиського (6); 10. Мушинського
(5);² 11. Риманівського (6); 12. Тіснянського (4); 13. Тур-
чанського (5); 14. Устрицького (6) і абсолюенти богосло-
ва, які в найближшому речинці приступають до свячень.

В II-й серії, яка зачне ся 3. вереснявечером, а скін-
чить ся 7. вересня рано, возьмуть участь Всч. Отці сліду-
ючих деканатів: 1. Белзького (6 Отців); 2. Бориславського
(4); 3. Варяжського (4); 4. Великомостенського (3); 5. Дро-
гобицького (5); 6. Жовківського (6); 7. Комарнянського (5);
8. Краковецького (6); 9. Куликівського (5); 10. Лежай-
ського (2); 11. Лучанського (6); 12. Любачівського (6);
13. Немирівського (5); 14. Мостиського (6); 15. Порожни-
цького (3); 16. Равського (4); 17. Рудецького (4); 18. Сам-
бірського (4); 19. Сінявського (4).

III-та серія реколекцій починає ся 10-го вересня вече-
ром і кінчиться 14. вересня рано. В ній мають взяти участь
Всч. Отці деканатів: 1. Бірчанського (4); 2. Буківського
(4); 3. Динівського (3); 4. Добромільського (4); 5. Коро-
снянського (2); 6. Підбужського (5); 7. Сокальського (6);
9. Старосамбірського (5) 10. Судовишенського (5); 11. Ся-
ніцького (5); 12. Угнівського (5); 13. Чесанівського (5);
14. Мединицького (5); 15. Яворівського (6).

IV. серія реколекцій розпочне ся 17-го о 10. год. пе-
ред полуднем, а закінчить ся 20-го по полудни. В сій серії
возьмуть участь всі Всч. ОО. Катехити всіх шкіл Нашої
Епархії і Всч. ОО. з деканатів: 1. Медицького (5); 2. Ни-
жанківського (5); 3. Перемиського (3); 4. Радимянського (5)
і 5. Ярославського (5).

До участі в реколекціях в сій серії можуть зголосити
ся ті Впр. і Всч. ОО. з Перемишля, які не могли тамтого
року відбути реколекцій, або і ті, котрі вже реколекції
тамтого року відбули, але бажають їх відбути і цього року.

Котрі з Всч. ОО. Душпастирів будуть обов'язані цього
року взяти участь в реколекціях, о сім рішить Всч. О.
Декан. Пригадуєсь однак, що до кінця 1924 р. будуть
обов'язані відправити духовні вправи всі без виїмну свяще-
ники, ординовані до кінця 1921. року. Єслиб котрий з сих
Отців не мав можности відправити спільних реколекцій

у вище згаданім часі, буде обов'язаний предложити письменну посвідку, що відбув духовні вправи в однім з наших монастирів.

Зголошення на щорічні спільні реколекції належить надіслати найдалше до 14. серпня.

Всі учасники реколекцій в трох перших серіях мають явити ся в будинку духовного семінара о 6. год. вечером цього дня, в котрім розпочинають ся реколекції, а учасники реколекцій IV-ої серії мають явити ся о 9. год. рано дня 17. вересня.

Кождий з Всч. Отців учасників реколекцій зволить взяти зі собою постіль і харчі для семінарицької кухні.

Висоту доплати згл. оплати подасться в день розпочаття реколекцій.

Просить ся всіх Всч. ОО. щоби справу щорічних реколекцій в своїх молитвах щиро поручали Г. Богу. „Жатва убо многа, ділателей же мало: молитесь убо господину жатви, да ізведет ділатели на жатву свою“. (Лук. 10, 2).

Ч. 3721. — Канцелярійний ричалт парохіяльних і деканальних Урядів.

Краківське Воевідство повідомило під д. 5. липня 1923, ч. 5150 Еп. Консистоцію, що Міністерство віроісповідань і просвіти рескриптом з дня 13. червня 1923, ч. 4080 призначало парохіяльним Урядам на канцелярійні видатки по 80.000 Мп. а для парох. Урядів, в яких парохі сповняють деканальні обов'язки, по 100.000 мп. річно.

З цієї квоти одержали парох. Уряди по мысли рескрипту тогож Міністерства з дня 23. мая 1923, ч. 3670 за другий квартал бюджетової провізорії по 20.000 Мп.; решти річного ричалту тих Урядів, як і деканальні ричалти, будуть виасигновані окремим рескриптом по отвореню відповідних кредитів.

Рівночасно заявляє Міністерство в справі винагороди парохів за виконуване обов'язків цивільного стану, що асигновані з державних фондів дотації парохіяльного священства, обнимають також винагороду з титулу сповнювання функцій урядників цивільного стану, а на річеві канцелярійні видатки одержують ОО. парохі відповідні ричалти з кре-

дитів Д. II, § 9, поз. 8, урегульовані на біжучий протяг часу у висше наведений спосіб.

Решта ричалтів, належних парохіяльним згл. деканальним Урядам за рік 1923, буде виплачена разом з поборами за IV. квартал 1923 р., при чім буде потручена часть ричалтів, надплачена в II. кварталі 1923 р.

Це подаєсь до відома Всеч. Духовенства.

Ч. 3848. — Дотація Духовенства.

Подається до відома Всеч. Духовенства рішене о признанню дотації для священиків.

ЛЬВІВСЬКЕ ВОЄВІДСТВО.

Ч. $\frac{1746/7}{VI.}$

Дотація катол. духовенства і церковних інституцій на другий квартал бюджетової провізії.

До Високопреподобного гр. нат. Епископського Ординаріату в Перемишлі.

Міністерство віроісповідань і просвіти публ. рескриптом з дня 23. мая 1923 р., ч. 3670 признало на період бюджетовий від 1. квітня до 30. червня 1923 р. для членів катедр. капітул по 400.000 Мп., для парохів по 250.000 Мп. а для сотрудників по 200.000 Мп., які мають бути виплачувані місячно з гори.

Подаючи це до відома Еп. Ординаріату Воевідство, покликуючи ся на перший уступ тут. рескрипту з дня 27. падолиста 1922 ч. $\frac{2004/10}{VI.}$, в котрім представило виплату сталих платень, буде виплачувати по думці рахунково-касових приписів на разі платню чинного духовенства, залеглу по кінець липня 1923 р., а на будуче в місячних ратах з гори на руки деканів в слідуочий спосіб:

Воевідство буде висилати тальон зі збірною платничою лістою на платні духовенства кожного деканату на руки декана.

По одержанню тальону побере декан зараз виасигновану в означеній тальоном Скарбовій Касі загальну квоту, опісля виплатить поодиноким відборцям належну платню, подрібно виказану в платничій лісті за оригінальним по-

твердженням відбору кожного перціпієнта у відповідній колонні платничої лісти (евентуально если відборець не відбирає платні особисто — за потвердженням заступника з долученем повновласти зглядно з долученем до платничої лісти почтового рецепісу, о скільки декан вишле почтою відборцеви його платню).

З присланем платничої лісти одержить декан також другий примірник лісти ц. е. невыповнений блянкет. Цей блянкет выповнить декан поданем імен і назвиск всіх відборців цілого деканату з узглядненем змін в данім місяці і пришле обі платничі лісти: так платничу лісту з потвердженням відбору выплачених квот і евентуально з почтовими відтинками та повновластями, як також выповнений блянкет, що має служити яко платнича ліста на слідующий місяць Воевідству в реченці до 10-го кожного місяця.

На случай уступлення котрого з відборців згл. довшої неприсутности й неможности дорученя належної квоти, декан зложить перед відісланем платничої лісти Воевідству недоручену квоту у відповідній Скарбовій Касі за приходим квітом тойж каси, котрий то квіт зверне опісля декан Воевідству wraz із потвердженою лістою.

Звертає ся увагу, що виплат, о яких бесіда, не можна буде рівночасно й зараз вислати до поодиноких деканів з огляду на технічні трудности в ліквідованю й приписуваню особистих конт, лиш наступить це в міру їх заліквіпованя.

Рівнож звертає ся увагу на це, що на случай недонесеня Ординаріяту о змінах або з причини спізнених донесень не буде можна зараз асигнувати належних квот.

В цих случаях повинні дотичні звернутись зараз через Ординаріят до Воевідства о виплату, яке при ліквідованю платеть на слідующий місяць узгляднить залеглисть.

Вкінци повідомляєсь, що в ціли приспореня виплати, перша виплата буде обнимати лише належности підвисшені, признані від 1 квітня 1923 р., а давнійші залеглости будуть вирівнані в слідующих місяцях.

За Воеводу: МАТКОВСКИ.

Ч. 1586. В справі візитації парохій і шкіл.

Еписк. Ординаріат пригадує Всеч. ОО. Деканам, що вони мають право й обов'язок кожного року перевести візитацію всіх парохій і шкіл свого деканату. Звіги належить тут чимскорше присилати, а відписи звітів переховувати в деканальних актах в цілі поправи намічених недостатків.

Ч. 2984. Наука релігії в школах.

З покликом на давнійший в цій справі розпорядок Еписк. Ординаріат звертає ся знов до Всеч. Духовенства з горячим візванем: «Памятаймо Всеч. ОО. на дуже відвічальний обов'язок вчити дітей релігії у школі, сповнім сердешне бажане Божественного Спасителя: «зiставте дітей і не бороніть їм приходити до мене» (Мат. 19, 14).

Бувають случаї, що деякі ОО. душпастирі оправдують своє занедбане науки релігії у школах то браком часу, то браком підвод, то малою ремунерацією. Такі оправдування не можуть в цім святім обов'язку оправдати жадного правдиво совісного Душпастиря.

Світова війна спричинила в цілім людстві велику деморалізацію. Св. кат. Церква — яко непомильна учителька правди — мусить завзято боротись против усякого зла, против усяких висланників злого духа, що чигає на погубу людських, безсмертних душ. В цій боротьбі побідимо тоді, коли для Христа зєднаємо молодь, цю будучність і певну надію Церкви й народу.

Священик-душпастир, котрий не вчить шкільних дітей релігії, не є правдивим духовним вітцем і учителем своєї парохії. Отже кождий душпастир повинен совісно зайнятись дітьми своєї парохії, повинен вести їх духовно не лиш в церкві, але й у школі.

Проте Еп. Ординаріат взиває всіх ОО. душпастирів під строю відвічальністю совісно й ревно сповняти цей святий обов'язок, до цього взаємно заохочуватись, а ОО. шкільним Комісарам кладе на серце обов'язок чувати над належним виконанем цього нашого розпорядку.

Рівночасно повідомляеть ся, що Кураторія Л. О. Ш. заявила Еп. Ординаріатови, що справа признання ремуне-

рації за уділюване науки релігії по школах є на найліпшій порозі.

Ч. 2658. Опіка над кладовищами й могилами.

Місця, де похоронено тіла померших християн, кат. Церква уважає святыми. Вже сама назва обов'язує кожного католика до їх пошани. В часі війни крім віроісповідних кладовищ, повстало багато принагідних, воєнних цвинтарів, де похоронено борців поляглих в обороні загального добра суспільности.

Неодин з цих героїв оборонив жите й майно тисячів тепер жиючих людей. Тож слушно належиться почесть тим місцям, де лягли ці добродії людскости на спочинок по трудах.

Однак на жаль ці місця бувають часто занедбані, неогорожені, а через це наражені на всякого рода зневагу, як: забиране і ломане хрестів, стинане дерев, ушкодження та заорюване могил і пр.

У виду цього Еп. Ординаріят відкликується до релігійних почувань всіх вірних і остерігає перед всякою зневагою цвинтарів і могил померших наших братів; упоминає і просить так Всеч. Духовенство, як і всіх Вірних нашої Епархії щиро заопікуватись всіми кладовищами й могилами, щоб удержати їх в пошані та належнім порядку.

Х Р О Н І К А.

Св. Апостольський Престол іменував: Всесвітлішого Отця Дра Константина Богачевського протонотарем Його Святости, Всесв. О. Дра Василя Пинила пралатом Його Святости, а Всесв. О. Дра Григорія Лакоту, шамбеляном Його Святости.

Канонічну інституцію одержали:

о. Рудницький Антін — Волошинова, о. Войтович Петро — Негрибка, — о. Котис Володимир — Прилбичі, о. Була Михайло — Манастир.

Завідательства одержали:

о. Турчиновський Марко — Сприня, о. Гайдукевич
 Іван — Добра шляхоцка, о. Гамівка Павло — Грозьова
 (дек. Бірчанського), о. Чайковський Михайло — Нагірці,
 о. Хоростіль Василь — Ліщини, о. Семчук Стефан —
 Звиняч горіш.

о. Мигаль Семен одержав сотрудицтво в Грушовій.

Ч. 3484. В справі відпусту на Пац. Кальварії.

На прошене гр. кат. парох. Уряду у Війську помі-
 шуємо відозву тогож ось такого змісту:

О П О В І С Т К А.

Свято в честь св. свящм. Йосафата відбуде ся в цер-
 кві на Пацлавській Кальварії в неділю дня 12. серпня 1923 р.
 О год. 10³⁰ Архієрейська Служба Божа.

Хто з Всеч. і Впр. Отців хоче з власної охоти взяти
 участь в торжестві, зволить до 6. серпня донести о цім
 на адресу гр. кат. парох. Уряду у Війську п. Добромиль
 та подати, чи бажає, щоби замовити для него підводу
 еwent. окреме поміщене і харч. До участі в процесії треба
 взяти зі собою хоч епітрахиль. Приїзд зі всіх сторін —
 станція Нижанковичі, найліпший зі сторони Хирова г. 6⁴²
 рано, з Перемишля ок. 8 г. рано. Відїзд вигідний в обох
 напрямх вечером цього самого дня.

Всеч. Отцям, запрошеним з духовною помочю на ці-
 лий 5 дневний час відпусту від 11—15 серпня, подасть ся
 інформації в запрошеннях на адресу кожного окремо.

Перемишль, дня 20. липня 1923. р.

о. Др. К. Богачевський

Ген. Вік.

о. Стефан Мацюрак

Канцлер.

— Перемиська гр.-кат. Єпископська Консисторія. —

Д Р У К.

Всеч. гр.-кат. парохіяльний Уряд

В _____

П. П. _____

ПЕРЕМИСЬКІ



ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

До Всеч. Духовенства в справі святкування 300 л. ювілею бл. смерти Св. Свщмуч. Йосафата Архієпископа Полоцького.

До сего числа Епарх. Відомостей долучається спільне послання нашого Єпископату з нагоди 300 л. ювілею бл. смерти св. Свщмуч. Йосафата і окремо інструкцію для душпастирів і катехитів яко директиву, як в часі ювілею поступати належить.

Великий сей ювілей тревати буде від неділі по св. Дмитрі сего року (бо в неділю по св. Дмитрі дня 2. падолиста церк. кал. 1623. р. мала місце Мученича смерть св. Йосафата), аж до дня 8. січня по церк. календареві р. 1925. Головними святами в сім часі ювілейнім будуть: Неділя по св. Дмитрі цего року яко початок ювілею, відтак празник Св. Верх. Ап. Петра і Павла, неділя по св. Дмитрі в будучім (1924) році і день закінчення ювілею.

Всіх Всеч. Отців Душпастирів і Катехитів зобов'язуємо відчитати ціле згадане спільне послання вірним в кількох по собі наступаючих неділях згл. празниках ділячи його на часті і пояснюючи дотичну часть в окремо на сей день приготованих проповідях згл. ексортах.

Впр. і Всеч. ОО. Декани обов'язані подбати о чим скорше основання деканальних Комітетів, наглянути основання комітетів парохіяльних в парохіях свого деканату і зачати і вести в них роботу. Крім сего заряджуємо і

зобов'язуємо отсим усіх Всеч. ОО. Душпастирів відправити (по думці спільного послання) в неділю по Св. Димитрі, як в перший день ювілею, торжественну Службу Божу — і в загалі обійти як найторжественнійше сей перший день ювілею. У всіх катедральних храмах нашої провінції відправляться в той день торжественні Архієрейські Служби Божі.

Кладу на серце усіх Всеч. Отців, щоби щиро заняли ся працями, про які говорить ся в інструкції. В особливо-сти поручаю старанне випрацьовування і виголошування своїх проповідий і працю в комітетах. Старайтеся, дорогі Отці, гуртувати довкола себе як найбільше число душ готових до апостоловання в напрямі скріплення католицького духа в нашім народі.

Нехай Св. Свщмуч. Йосафат упросить всім Впр. і Всеч. Отцям обильне Боже благословенство на сю ювілейну працю, по котрій ми всі Єпископи підписані на спільнім посланню сподіємо ся рішучого зросту релігійного життя у наших вірних.

Мир з Вами!

† ЙОСАФАТ Епп.

Зарядження Свят. Отця в справі уділювання науки релігії.

Свят. Отець Папа Пій XI. видав слідуочий лист до цілого католицького світа:

„Коли Ми вперве звернули ся Енциклікою до католицького світа, згадали Ми про один середник на всі нещастя під якими стогне людство, а саме — що Миру Христового належить шукати в царстві Христовім; рівночасно зазначили Ми, що царство Христове на землі може утревалити лишень Церква своєю працею і стараннем над вихованнем людей. Це осягне Церква в першій мірі тоді, коли буде дбати о науку релігії для дітей і дорослих по своїм зарядженням і постановам. Ізза цього Наш попередник, невіджалуваної памяти Венедикт XV., письмом зверненим до св. Згромадження Собору запитав Настоятелів Церквей в Італії, чи придержують ся вони тих всіх приписів, що відносять ся до навчання релігії; на цей запит відповіли вони, що в міру сил старають ся пильно все те робити.

Це переняли Ми радо як Нашу спадщину і рішили докінчити, що той так дуже дбайливий Папа так влучно зачав. Щоби однак благородну силу цього почину розтягнути на всі народи, будемо щиро старати ся думки і діла людей доброї волі спрямувати до спільної цілі, яка так тісно звязана зі спасеннем всіх людей, а особливо будемо старати ся підпомагати і скріпляти працю і старання душпастирів цілого світа в цій найважнійшій справі. Ізза цього установили Ми в Нашій Столиці окремий уряд, щоби посредством його могли Ми як найкрасше і найуспішніше огорнути як найбільшою печаливістю і дбайливістю цю так велику для цілої католицької Церкви справу.

В тій цілі з власної понуки і з поклоном на повноту Нашої Апостольської власти установляємо осібний уряд при св. Згромадженню Собору і цею Енциклікою проголошуємо його отворенне. За помічу цього Уряду буде Апостольська Столиця зберігати послух на цілій землі для своїх заряджень в справі навчання католицької віри між всіми народами. Завданням цього Уряду буде управляти і помагати цілій катихитичній акції в католицькій Церкві.

Що правда, есьмо переконані, що спасених успіхів цього почину належить головно тоді надіяти ся, коли разом з Нами вміло трудитись начнуть Єпископи і проче духовенство як також світські люде доброї волі, як це звичайно бувало досі і в що тепер не сумнівається; для того просимо всі брацтва і згромадження католицькі обох полів, щоби вони в своїх парохіях ходили на катихитичні проповіді і служили помічу парохіяльному духовенству; в цей спосіб будуть вони могли як найкрасше прислужити ся Церкві і то в справі, яка для католика є найсвятійша і найбільше потрібна.

Ще усильвійше просимо Богови посвячені мужеські і жіночі монаші чини, щоби вони не лишень підпомагали дієцизальних Єпископів в цім згляді, але старали ся також, щоби питомці їх заведень були поступенно як найосновнійше і найповнійше обучувані в катихизмі і то так, щоби вони присвоїли собі християнську науку понад звичайний уровень, так щоби могли боронити її перед звичайними закидами, та могли сю віру другим подавати.

Найбільше однак бажаємо собі, щоби в цих осідках монаших чинів які віддають ся вихованю молоді, отворено

під проводом і покровом Єпископів школи з відповідним науковим пляном для вибраних одиниць одного і другого пола, котрих належить так повести, щоби вони по зложенню іспиту могли одержати свідоцтво як вповні здібні на учителів Християнської науки, історії біблійної і історії Церкви. Для того нехай настоятелі чинів виберуть з поміж своїх членів таких учеників, які хотілиби вчитися в такій школі, як також учителів які моглиби учити хлопців і дівчат християнської віри.

Нехай Єпископи пильно наглядають науку релігії у всіх школах; нехай здають що третій рік точний звіт до св. Згромадження Собору із праці в сім згляді і вислідів цієї праці, головно що до шкіл висших і колегій, о яких була мова. Надіємося, що в цей спосіб щасливо усунеся брак знання Христової віри, ся велика пляма католицьких народів, як також повернеся багато спрагнених душ до жерела істини і благодати, до жерела „**ВОДИ ТЕКУЩІЯ В ЖИВОТ ВІЧНИЙ**“.

А це, що Ми цєю Енциклікою постановили, має на завсігди мати своє значінне і силу, так що всі противні зарядження перестають обовязувати.

Дано в Римі у св. Петра дня 29. червня в Празник Верховних Апостолів в 1923 р. а в другім році Нашого Первосвященства.

ПАПА ПІЙ ХІ.

Ч. 5838. — В справі іспитів з догматики, моральної і канонічного права.

Еп. Ординаріят повідомляє Всеч. Отців, які були покликані до іспитів з догматики, моральної і церковного права, а з яких небудь оправданих причин не могли явитись, що можуть приступити до згаданих іспитів поза речинцем у П. Т. ОО. Професорів дотичних предметів найдальше до кінця сего календ. року.

Про свій намір мають вони повідомити П. Т. Професора даного предмету і вивідатись через когось, в якім дни і в яку пору будуть могли бути питані.

Рівночасно звертаєся увагу згаданих Всч. Отців, що Еп. Ординаріят не допустить їх до іспиту конкурсового, доки не зложать іспитів з наведених предметів.

Ч. 5839. — В справі канцелярійних такс.

Тому що в теперішньому часі з причини безнастанного спадку валюти неможливою річю є установити якісь сталі такси канцелярійні, Еп. Ординаріят повідомляє отсим Всч. ОО. Душпастирів, що при кождім проханню з осібна буде установляти таксу відповідальну в приближенню вартости передвоєнних такс. Такси сі будуть зазначені на кождоразовім рішенню і треба їх буде оплачувати відвотною почтою. Тепер числити буде одну корону о́коло 100.000 Мп.

Страти які би наступили через евентуальну проволоку оплати такс, будуть мусіли петенти вирівнати.

Ч. 516/орд. — Конкурс на посаду соборного крилошанина.

При перемиській катедральній Капітулі є необсаджена одна посада соборного крилошанина. Отсим розписуєть ся поновно конкурс на цю посаду до дня 31. грудня 1923 р. Священники безженні або вдівці, що схотілиби о цю посаду старати ся, мають по порозумінню з Преосв. Епископом Ординарієм предложити Йому лично відносні подання з потрібними залучниками.

Ч. 4406. — В справі вношення подань о звільненне від іспиту конкурсового і предкладання свідоств зі зложеного іспиту конкурсового згл. звільнення від него разом з проханнем.

Поновно пригадуєть Всч. Отцям розпорядок Львівського пров. Синоду з р. 1891 (Додаток XXXVII. т. XXXI), силою котрого о звільненне від іспиту конкурсового о душпастирські бенєфіції можуть старати ся лишень ті священники, що мають до цего вимагані дані. Проханне о таке звільненне належить вносити через дотичний Уряд деканальний найменше на один місяць перед конкурсним речинцем.

Рівночасно заряджуємо, що на будуче при кождім поданю о парохії разом з проханнем належить предкладати і свідоство з іспиту конкурсового згл. легалізований відпис, згл. грамоту звільнення від іспиту. Подань, які не будуть відповідати цим приписам, Еп. Консистерія не буде

брати під розвагу, але не полагоджені зложить до актів. Тому в інтересі кожного Всеч. Отця, який старати ся буде о парохії є, щоби вже наперед постарав ся о всі потрібні залучники для евентуального предложення їх разом з поданнем.

Ч. 5017. — Заміна парохії.

Всеч. о. Лев Левицький, парох в Яворові, просить Еп. Консисторію о оголошене в Епархіяльних Відомостях, що хоче міняти ся за иншу парохію. Рефлектуючим ОО. звертає ся увагу, що в Яворові суть дві гімназії і два семінарії учительські та народні школи.

Ч. 3001. — В справі побирання відсотків від капіталів.

Руська Щадниця в Перемишлі просить Всеч. ОО. здержатись з підниманнем відсотків від фондаций аж до усталення квестії валютової, щоби не наражати ся на не потрібні почтові кошти, які перевисшають иалежні відсотки.

Ч. 941/с. — В справі військових подруж.

В справі видаваня позволень на подружа через військові власти надіслала тут Курія Епископська Військ польских при Міністерстві справ військових рескрипт з 30/5 1923 Ч. 4253 слідуячого змісту:

В слід розпорядку Міністерства справ військових Департамент Х. Ч. дн. 1007/поб. з 22/3 1922 поз. 265 оголошеного в Дн. Розп. Військ. Ч. 17/1922 поз. 265 дозволенем на заклучене подружжя звязи мають виказати ся перед духовними і цивільними властями лиш сі рядові, що чинно служать в війську або належать до запасу с. є такі, що при перегляді узнані зістали за спосібних до служби, однак по причині заповнення контінгенту не могли бути покликані до чинної служби (арт. 7 і 8 тимчасового закона о загальнім обовязку військової служби).

Рядові резерви і загального ополчення всіх річників, як також пописові перед військово лікарським переглядом с. є перед побором, не потрібують на заклучене подружжя звязи позволеня від військових властей».

Повисший рескрипт подає ся до відома Всеч. Священства.

Ч. 5827. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 31 грудня 1923 виставляються на конкурс слідуочі опорожнені парохії:

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 2. Рябе.

„ *Бірчанський*: 1. Грозьова.

„ *Буківський*: 1. Пулави.

„ *Горлицький*: 1. Виссова, 2. Гладишів, 3. Долини, 4. Ждиня, 5. Криве, 6. Ліщини, 7. Мацина, 8. Новиця, 9. Рихвалд, 10. Смерековець.

Деканат *Динівський*: 1. Павлокома.

„ *Дрогобицький*: 1. Лішня.

„ *Дуклянський*: 1. Гирова, 2. Поляни, 3. Радоцина, 4. Розстайне, 5. Чорне.

Деканат *Жукотинський*: 1. Галівка.

„ *Комарнянський*: 1. Поріче Грунт.

„ *Короснянський*: 1. Чорноріки.

„ *Куликівський*: 1. Нагірці.

„ *Ліський*: 1. Ліщовате.

„ *Лупківський*: 1. Воля мігова, 2. Явірник.

„ *Любачівський*: 1. Милків, 2. Синявка.

„ *Льотовський*: 1. Береги гірні, 2. Хміль, 3. Царинське.

„ *Медицький*: 1. Барич.

„ *Мушинський*: 1. Войкова, 2. Лелюхів, 3. Росток велика, 4. Поворовник, 5. Явірки.

Деканат *Немирівський*: 1. Немирів.

„ *Нижанківський*: 1. Германовичі.

„ *Підбужський*: 1. Свидник, 2. Сприня.

„ *Порохницький*: 1. Крамарівка.

„ *Равський*: 1. Белзець, 2. Тенетиска.

„ *Риманівський*: 1. Поляни суровичні, 2. Синява, 3. Ясель.

„ *Рудецький*: 1. Михалевичі.

„ *Синявський*: 1. Майдан.

„ *Старосамбірський*: 1. Лінина мала, 2. Лопушанка хомина.

Деканат *Тіснянський*: 1. Криве ад Тісна, 2. Лопінка, 3. Терка, 4. Яворець.

Деканат *Турчанський*: 1. Дзвиняч гор., 2. Лосинець, 3. Турочки нижні.

Деканат *Устріцький*: 1. Лобозів.

„ *Чесанівський*: 1. Крупець, 2. Плазів.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними

залучниками, а особливо без свідства з конкурсового іспиту, як і ті котрі би вплинули по дни 31 грудня 1923, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що всі Всеч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі. на жадання перемиського Еписк. Ординаріату згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріат повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже існують, зглядно які в будучности повстануть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріат застерігає отсим на цілі епархіяльні.

Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну декларацію.

Ч. 58/10. — В справі оплати на семинар.

Пригадуючи Всеч. Духовенству на тутешне розпорядження Ч. 312/орд. (Еп. Від. Ч. III.) в справі оплати на удержанне Дух. семинарії, Еп. Ординаріат просить і взиває поновно до чимскоршого складання цих датків.

В справі оплати за IV. число Еп. Відомостей, Пастирський Лист і інструкцію.

Всеч. ОО. Душпастирі зволють кождий негайно прислати до Еп. Консисторії суму 200.000 Мкп. зі скарбон церковних на покритте коштів друку IV. числа Еп. Відомостей, залученого Пастирського Листа і інструкції. О евентуальну надвишку на покриття недобору, попросимо пізнійше.

Ч. 4521. — В справі науки релігії в школах.

Звіти ординаріатських відпоручників для нагляду науки релігії за минувший шкільний рік відкривають велику недостачу у душпастирській діяльності нашого епархіяльного клира, яка у своїх наслідках мусить принести для справи нашої Церкви необчислимі шкоди. Треба з жалем ствердити, що значне число священників разячо занедбує, або лиц дуже неправильно уділює науку релігії в школі.

Знамя св. Креста, яке доси без перешкоди украшує салі наших шкіл і бодай на вні надає їм релігійну ціху, не дає спокою ворогам Церкви і вони не жахають ся пе-

ред ніякими середниками, щоби разом з усуненням сього св. знамени викинути релігію зі шкіл і з молоденьких диточих сердець. Ся вічна борба власти тьми о Бога в душі дитини кипить тепер з більшою заїлстю чим ще до недавна. Злочинна робота ворогів Христа бачить у відносинах післявоєнного часу, часу загального упадку віри і недостачі християнського життя чесноти, пригожий ґрунт для свого гадючого посіву.

Протиділати успішно отсим змаганням невірства се вельми почетне, незвичайно важне і повне відвічальности завдання. Укріпляти у серцях молодого покоління Бога, Його правду і закон, а вслід за сим внести духа Христа до школи і через неї у цілу суспільність, се важкий, строгий, невідкличний обовязок душпастиря.

Душпастир, котрий провинено занедбує сей обовязок, чи не йде він, мимо своєї волі, на руку ворогам Церкви, що бажають усунути релігію зі школи? З його вини фактично нема Христа у школах його парохії, діти ростуть там без науки релігії! І яке буде у пізнійшому віці релігійне життя таких дітей, що за весь час шкільної науки не бачили священника і не чули з його уст святих правд християнської віри і моралі? Як легко можуть вони стати зрадниками Христа і ворогами Церкви! І як дуже треба побоюватися о спасенне їх душ і то з вини недбалого душпастиря!

Хто з нас, Всечесні Отці, яких першим завданням і змістом життя є будувати Боже царство на землі, які маємо здати строгий звіт з нашої душпастирської праці перед справедливим Богом, мігби знести страшну гадку, що він, хоча би й мимовільно, але все таки провинено, занедбує святу справу Церкви, або що він з пожертвованнем усіх сил, мимо навіть найнесприятливіших обставин і трудностей не протиділає успішно замахам на святощі дитячого серця повіреної йому християнської молодіжи? Від праці для освячення безсмертних душ дітей, яких так любив Христос Спаситель, не сміємо ніколи і під ніяким позором відтягатися! Не сміє тут бути ніякої перешкоди, нема тут ніякого виправдання! Треба все відсунути на бік, треба розумно й передбачуючо уладити свої другі не менше важні заняття, щоби у свій час бути в школі.

Взиває ся проте з усею рішучістю Всеч. Отців і зобо-

в'язується всіх у совісти, щоби під ніяким позором не опускали годин науки релігії в школах, а коли зайде оправдана перешкода, щоби опущені години відтак відбували. Коли дочерні громади не хотять давати підвод, належить віднести ся до дотичних властей о спонуканне таких громад до сего обовязкового свідчення. Коли се не удасть ся, треба поїхати своїми кінцями або піти до школи ногами апостолів. Для так великої справи нема за великої жертви!

В ціли уможливлення контролю має душпастир свою прияву в школі кожним разом занотувати в шкільнім дневнику, подаючи зміст переробленого матеріялу. Крім сего має находити ся в парохіяльній канцелярії окремий дневник, в якому вписує ся відбуті в школі години і предмет науки. Наука релігії має вестися після приписаного пляну, котрий подано подрібно у Вістнику з р. 1898, ч. V. стр. 64 ссл. На початку і при кінці шк. року має відправляти ся шкільна Служба Божа. Три рази в році мають ученики приступати до св. Сповіді і св. Причастія, до чого їх належить окремо приготувати. Перше св. Причастіє має відбутися торжественно.

О місію для навчання релігії свіцким учителям можна просити лиш виїмково в надзвичайних випадках і з оправданих причин. Де таку місію з конечности має свіцкій учитель, там є обовязаний парох що найменше один раз на місяць бути в школі і пересвідчити ся про стан науки релігії своїх дітей.

Всеч. Отців ординаріятських відпоручників для нагляду науки релігії в школах просить ся, щоби як найсовіснійше переводили візитації шкіл і докладно пересвідчували ся про працю оо. парохів в школах та щоби, коли зайде потреба, візитували школи нерадивих душпастирів частійше в році і предкладати відтак совісні звіти зі стану релігійного образования і виховання дітей Епп. Ординаріатови з заподаннем числа дійсно відбутих годин науки релігії. Еписк. Ординаріят свідомий того, що обовязки Відпоручників ординаріятських для шкіл, є в нинішних часах незвичайно тяжкі, але знає заразом, що цей уряд є необхідним для успішного ведення душпастировання в Епархії.

Забезпечення релігійного навчання для дітей у всіх парохіях цілої Епархії і захороненне перед застрашаючим спустошеннем їх душі ізза недостачі релігійного виховання

є постулятом, який мусить бути здійснений за всяку ціну і до його переведення Епп. Ординаріат уживе всіх способів, що є у його власті.

Еписк. Ординаріат уважати мусить занедбування школи за найбільшу провину священика, яка рішає о його кваліфікації.

ХРОНІКА.

Іменовання.

Ч. 156/Орд. Впр. о. Володимир Венгринович, Турчанський декан, — почетним крилошанином перемиської Капітули. Ч. 4940. о. Чичула Іван — деканом Жукотинським. Ч. 4670. о. Слівінський Михайло, парох в Тиряві волоській — деканом Ліським, на місце увільненого на власне прошене о. Мисика Василя, а о. Чучкевич Юліян парох в Ліську — мдеканом Ліським.

Ч. 5155 о. Юзьвяк Михайло катихит шкіл віділових в Самборі полувивчив відзнаки крилошанські.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 4113 о. Турчиновський Марко — Млини, Ч. 4501 о. Бак Михайло — Дубецько, Ч. 4854 о. Німилевич Теодор — Торчиновичі, Ч. 4848 о. Грушкевич Клим. — Гвоздець, Ч. 5518 о. Юрчакевич Михайло — Веглии.

Завідательства одержали.

Ч. 2000. о. Ломницький Антін — доїздж. Мацина велика, Ч. 4903 о. Подляшецький Константин — Германовичі, Ч. 4429 о. Осередчук Теодор — Турочки нижні, Ч. 4980 о. Щепанський Николай — Дзвиняч горішн., Ч. 5395 о. Савчак Ярослав — Пелня, Ч. 5717 о. Гарабач Стефан — Мацьковичі.

Сотрудництва одержали.

Ч. 2004 о. Ломницький Антін — сам. Розділе, Ч. 4528 о. Махник Михайло — Криниця дек. Муш., Ч. 4983 о. Пристай Володимир — Тарнавка риманів., Ч. 4984 о. Куціль Ілярій — Перемишль, Ч. 4986 о. Кулинич Василь —

Угнів, Ч. 4990 о. Зятюк Іван — Перемишль, Ч. 4824 о.
 Бень Николай — Опака, Ч. 4454 о. Татомир Юліян —
 сам. Торгановичі, Ч. 4902 о. Кулинич Григорій — Сокаль,
 Ч. 4943 о. Ференц Іван — Лежайск, Ч. 4904 о. Величко-
 вич Николай — Ярослав, Ч. 5697 о. Величко Михайло —
 Полнятичі, Ч. 5719 о. Федеркевич Ігнатій — Добра, Ч.
 5736 о. Дороцький Йосиф — управл. Вязовниця.

Померли.

о. Пляцко Іван завідатель в Лініні малій 17/8 1923.
 о. Іван Отто, парох в Лішні 15/10 1923.
 о. Любомир Сандович, парох в Явірнику руськім
 19/10 1923.

Душі їх поручаємо молитвам Всеч. Отців.

Перемишль, дня 24. жовтня 1923. р.

† **ЙОСАФАТ**
 ЕПИСКОП

о. Стефан Мацюрак
 Канцлер.

II. ЧАСТЬ.

Заклик о поміч в удержанню сирітських захистів.

Епп. Ординаріят переняв в р. 1916 воєнні сироти нашої Епархії під свою опіку і удержує їх при помочи жертв цілої Епархії вісім літ. Бували хвили, в яких ізза недостачі фондів і по вичерпанню харчів здавало ся, що захисти мусять бути замкнені, однак відклики до духовенства, а через нього до загалу вірних, зашобігали бодай в части нужді дітій, і в сей спосіб можна було оминути розв'язання заведень, що рівналосьби було голодovій смерти наших беззахистних сиріт.

Але тепер прийшли часи дуже тяжкі; на удержанне дітій треба готівки, якої придбанне перевисщає наші сили. Захисти мусять бути, коли не зівсім розв'язані, то конче значно відтяжені; отже як найбільша частина дітій мусить уступити з захистів.

I. I проте першою метою отсего заклику є просити Всеч. Отців о прийатте дітій хлопців Перемиського захисту на удержанне і вихованне чи то до себе чи то на відданне їх совісним родинам по Ваших парохіях. З досвіду знаємо, що доля дітій відданих до послуги на села незавидна нераз: діти вертали до нас збіджені, нехарні, обдерті, під оглядом виховання зовсім занедбані. Тому, коли мимо сего ми приневолені ймити ся сеї крайности і віддати більшу часть сиріт у чужі руки, то просимо Всеч. Отців заняти ся ними як своїми рідними дітьми. Поручати їх лиш людям побожним і чесним, які би не лише хотіли використати їх працю, але які зумілиби дати їм релігійно-моральне вихованне та які хотілиби їх посилати до школи. Коли після оповіщення Всеч. Отців зголосять ся відповідні родини, котрі схочуть прийати до себе дітій, то просимо нам їх імена подати до відома.

II. Друга ціль, яку маємо на увазі видаючи отсей поклик, є просити о жертви для сиріт, які полишаються в захистах. Треба великої готівки на закупна самих найкочечніших товарів, як опал, одяги, біле. Крім сего мусимо зібрати весь потрібний запас харчів. З нашого боку пороблено старання о виєднання дозволу від Воевідства на колекту жертв в готівці і натураліях і надіємо ся, що сей дозвіл тими днями буде нам уділений. Тому просимо заняти ся збираннем жертв наперед в церкві у певні через Всеч. Отців на те призначені неділі, які будуть перед тим подані до відома парохіянам. Крім сего буде може вказане потворити по селах, де се можливе, гуртки хлопців або дівчат, які займуться збиранем готівки без великого розголосу. В сім посліднім случаю треба би з покликом на сю нашу відозву просити Старство о дозвіл. Зібрану милостиню просимо прислати до канцелярії Еп. Консистерії.

III. З окрема удаємо ся до Всеч. Отців деканів о зарядженне збірки жертв в родинах священників і свіцких інтелігентів по своїх деканатах. Буде може добре зладити листу і передати її оо. парохам і др., яких просимо пожертвувати і зі свого боку якусь милостиню для наших сиріт.

Інших способів заради нужді наших сиріт в теперішнім грізнім часі нема у нас. Просимо дуже помогти нам; надіємо ся, що при помочи цілої Епархії нашим сиротам буде забезпечено теплий кут і ложка страви.

Перемишль в жовтні 1923.

† ЙОСАФАТ Епп.

В справі жертв на будову церкви в Дубецку.

Слідуюче прошенне Уряду парохіяльного гр. кат. в Дубецку подає ся до відома з закликком о ласкаві жертви:

»Відозва до Високопреподобних і Всечеснійших Отців Парохів і всіх жителів перемиської Епархії. Комітет будови нової церкви в Дубецку на місце погорілої дня 16. квітня 1923 почуває ся до милого обовязку подякувати Високопреподобним Отцям і П. Т. Вірним, що на його відозву з дня 27. квітня 1923 сего року ласкаво прислали свої жертви в квоті 1256000 Мп. За ті жертви комітет будови церкви придбав значну часть матеріалів будівельних

як вапно, цеглу. Однак не маючи фондів, не може ще приступити до будови. Проте дякуючи всім П. Т. жертводавцям, комітет будови церкви звертає ся з горячою просьбою до Високопреподобних Отців і П. Т. Вірних нашої Епархії о ласкаві дальші жертви, бо нечисленні, незасібні парохіяни Дубецька не є в силі самі вибудувати нову святиню. Скоря і видатна поміч є тим більше пожадана, що парохія Дубецько знаходиться на окраїнах нашої Епархії. Жертви просить ся слати до гр. кат. Уряду парохіяльного в Дубецьку п. Дубецько ад Перемишль. Гр. кат. Уряд парохіяльний, Дубецько 1. вересня 1923. За комітет о. Михайло Бак парох, Андрій Фурка, Михайло Дендура«.
